

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Προορισμός του Έλληνα εις
τόν κόσμον αυτόν, ήτο καί είναι
εις κάθε εποχήν σήμερα καί
αύριον ο εξαθρωπισμός
της οίκουμένης.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

Α 15-ΗΜΕΡΟ ΙΟΥΛΙΟΥ 1978

ΕΤΟΣ 4^ο

ΤΕΥΧΟΣ 59

ΚΥΠΡΟΣ :

4 ΧΡΟΝΙΑ ΝΤΡΟΠΗ

ΕΜΕΙΣ

ΘΑ ΤΗΝ ΕΞΕΠΛΥΝΟΥΜΕ

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ 4ον 1978

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΤΑ ΠΑΘΗ ΚΑΙ Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ	2
■ Γραικύλοι και "Ελληνες...	
ΕΝΗΜΕΡΩΣΙΣ	3
■ Οί πόρτες της φυγής;	
ΑΦΙΕΡΩΜΑ	5
■ Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ 74	
ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ	26
■ Πρός ναύαρχο 'Αραπάκη	
■ Πρός στρατηγό Μπονάνο	
■ Πρός στρατηγό Σταθόπουλο	
■ Πρός στρατηγό 'Ιωαννίδη	
ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ	28
■ 'Η όμιλία του Μακαρίου στον ΟΗΕ τό 74	

• Τό ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται από συντακτική επιτροπή.
Υπεύθυνος σύμφωνα μέ τό νόμο: Κ. Χατζησταύρου

• ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ (έτήσια) Δρχ. 500
(έξάμηνη) Δρχ. 250

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: Δοχ. 25 (12)

• ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΗΤΑΓΕΣ,
ΝΙΚΗ ΓΑΛΑΝΗ ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 112

• ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: Βιβλιοπωλείο
«ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ» 'Ιπποκράτους 112.
τηλ. 36.34.932 ΑΘΗΝΑΙ

• ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: Δρχ. 30
Επιμέλεια περιοδικού: Τ. Α.

ΤΑ ΠΑΘΗ

και

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Γραικύλοι

καί

"Ελληνες....

Τώρα είναι ή θλιβερή επέτειος τών Παθών του "Εθνους... Προδόθηκε... Πομπεύθηκε... Σταυρώθηκε... Είναι ή "Ωρα τών Γραμματέων καί Φαρισαίων... 'Η "Ωρα τών Πιλάτων καί τών 'Ορδών... Τώρα άκόμα είναι ή "Ωρα τών Γραικύλων... Πού χαίρονται καί πίνουν, τρώνε καί γλεντούν... Για τήν μαύρη εκείνη μέρα πού τούς χαμογέλασε... Πού τούς ξανάφερε μέσα στίς Μογγολικές ιπποσκευές... Θάρθη ή Μέρα πού οί Φαρισαίοι θά πληρώσουν... Οί Πιλάτοι θά μετανοιώσουν... Οί 'Ορδές θά λειώσουν... Θάρθη ή Μέρα πού τά Τριάντα 'Αργύρια τους θά γίνουν καυτό μολύβι... Πού οί "Ελληνες θά λειώσουν τούς Γραικύλους καί τό "Εθνος τούς Μογγόλους καί ή Κύπρος μας, ή Θράκη μας καί ή Πόλη μας θά ξανανιώσουν...

"Αργεie νάρθη εκείνη μέρα...

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ

Οἱ πόρτες τῆς φυγῆς;

Ὅσο περνοῦν οἱ ἐβδομάδες τοῦ θέρους 78 καί παρ' ὅλη τὴν κατὰ παραγγελία προσπάθεια νά «ἐορτασθῇ» ἡ τετάρτη ἐπέτειος τῆς «ἀποκαταστάσεως τῆς δημοκρατίας» στὴν Ἑλλάδα, τόσο περισσότερα φαινόμενα δημιουργοῦν μιάν ἐντύπωσι «Κενοῦ Ἐξουσίας» ἢ ἀκόμη «Τέλους Ἐποχῆς».

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι δέν εἶναι ἐκ τῶν πραγμάτων δυνατός ὁ πραγματικός ἐορτασμός τῆς ἐπετείου. Γιατί πῶς νά λησμονηθῇ ὅτι ἡ «ἀποκατάστασις» αὕτη ἔγινε μέσα στίς ἱπποσκευές τοῦ Ἀττίλα καί μέσα ἀπό ἐθνική καταισχύνῃ καί ταπείνωσι;

Ὁ ἐορτασμός δέν εἶναι πραγματικός, οὔτε ἀκόμη ἀπό τοὺς «πρώτους ὠφελημένους». Ἀντίθετα, αὐτοὶ περισσότερο ἀπὸ τοὺς ἄλλους ἄρχισαν νά νοιώθουν λήθη βαρειά τὴν σκιά τῆς Σπάθης τοῦ Δαμακλέους, πού δημιούργησαν τὰ ἀλλεπάλληλα πολιτικά σφάλματα καί ἡ καταστροφικὴ πολιτικὴ πού ἀκολουθήθηκαν στὰ βασικά ἐθνικά θέματα, ἐσωτερικά ἢ ἐξωτερικά...

Τό «Κενόν Ἐξουσίας»...

Μέ τόν ὀρισμό αὐτόν ὑπονοεῖται ἡ ἔννοια τῆς ἀδυναμίας τῆς ἐπισήμου ἐξουσίας νά ἐπιβληθῇ, εἴτε, πρῶτον κατὰ τομεῖς τῆς κρατικῆς συγκροτήσεως, εἴτε, ὕστερα, σέ ὅλο καί μεγαλύτερο μέρος της, γιὰ νά τελειώσῃ στὴν ἀπόλυτη μορφή της, ὅποτε καί ἀντικαθίσταται — συνήθως βιαίως! — ἀπὸ μιάν ἄλλην ἐξουσίαν, πού εἶναι ἄλλοτε μὲν ἡ «ντέ φάκτο» (τετελεσμένη) οὐσιαστικὴ ἐξουσία πού τὴν ἐξετόπισε βαθμιαία, ἄλλοτε δέ μιὰ ἄλλη, νέας μορφῆς...

Τὰ φαινόμενα τοῦ «Κενοῦ Ἐξουσίας» ἔχουν ἀρχίσει ἀπὸ πολὺν καιρό, ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς φρενίτιδος τοῦ σαλταδορισμοῦ πού ἐπεκράτησε μετὰ τὴν λεγομένην «Μεταπολίτευσι». Τὰ πρῶτα συμπτώματα δέν ἔγιναν ἀντιληπτά ἀμέσως, οὔτε καὶ ἀπὸ τοὺς νέους «ἐθνοντας», μεθυσμένους ἀπὸ τὴν ἀνέλπιστη καί ξενόδωρη «ἐπιτυχία» τους! Κι ὁμως... Στὴν Παιδεία πρῶτα, στὰ Συνδικαῖα ὕστερα, στὴν Τοπικὴ Αὐδιοίκηση ἀργότερα, τό ἐπίσημο Κράτος ὑποκαταστάθηκε γρήγορα ἀπὸ ἄλλες πολιτικές δυνάμεις καί ἐξουσίες, πού ὁδήγησαν τοὺς βασικούς αὐτοὺς τομεῖς σέ δρόμους, πού μόνον

ὡς... «παρακρατικοί» θά μπορούσαν (σύμφωνα μέ τόν συρμό) νά ὀνομασθοῦν...

Οἱ δυνάμεις τοῦ ἐπισήμου Κράτους βρέθηκαν ὑπὸ κατηγορίαν ποικιλόμορφη καί ποικιλότροπη καί πολλές ἀπ' αὐτές οὐσιαστικῶς διαλύθηκαν, ἀφοπλίζοντας λίγο ἢ πολὺ τὴν ἔννοια τῆς Ἐξουσίας, δημιουργώντας ἔτσι, ὅλο καί περισσότερο, τό «Κενόν Ἐξουσίας».

Ἡ συνειδητοποίησις τοῦ γεγονότος ἄρχισε νά γίνεται, ὅταν οἱ ἐπιπτώσεις του εἰσέβαλαν στὴν καθημερινή ζωὴ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου, εἴτε μέ τὴν μορφήν τῆς οὐσιαστικῆς παραλύσεως τοῦ κρατικοῦ μηχανισμοῦ καί τῶν ὑπηρεσιῶν κοινῆς ὠφελείας (π.χ. συγκοινωνίες, τηλέφωνα, αἰσχροκέρδεια κάθε μορφῆς καί εἰδους κ.ο.κ.) εἴτε μέ τὴν μορφή τῆς ἀνασφαλείας καί τῆς γενικευμένης ἀταξίας καί ἀτιμωρησίας, εἴτε ἀκόμη μέ τὴν εἰσβολή τῆς Ἀναρχίας ὡς τό ἐσωτερικὸ τοῦ οἰκογενειακοῦ κυττάρου, μέσω τῆς διαλύσεως τῆς Παιδείας!

Τὰ στάδια αὐτά φαίνεται ἤδη νά ἔχουν ξεπερασθῇ. Δύο τελευταῖα γεγονότα, ἄνισα καί ἀνισομερῆ σέ ἀντικειμενικὴ σημασία, ἀλλὰ πολὺ ἀποκαλυπτικά σέ οὐσία, φαίνεται νά σημειώνουν ὀριακά τὸν κατήφορο ἀπὸ τὸν γκρεμό: Ἡ τραγικωμωδία τοῦ παράφρονος Τσιρώνη καί ἡ τραγωδία τῆς Θεσσαλονίκης...

Τό πρῶτο, ὅσο ἀστεῖο κι ἂν φαίνεται, ἀποτελεῖ ὁλοκληρωμένη ἀπόδειξις τῆς παραλυσίας καί τῆς καταργήσεως τῆς ἐννοίας τοῦ Κράτους. Τρία ἐντάλματα εἰσαγγελικά, μέ κατηγορίες βαρύτατες, (βαθμοῦ κακουργήματος, ὅπως ὀπλοφορία, ὀπλοχρησία, τραυματισμοί, ἀπαγωγές, κατακράτησις ἀτόμων κ.ἄ.), μένουν ἀπὸ... διετίας ἀνεκτέλεστα, ἐνῶ τό ὑπουργεῖο «δημοσίας τάξεως» καί ἡ Εἰσαγγελία ἀλληλοκατηγοροῦνται καί ἀλληλοδιαψεύδονται καί τό «Κράτος» ἀδρανεῖ!

Τό δεύτερο ἀποτελεῖ πλέον τὴν ἀποθέωσι τοῦ φαινομένου, ἐφ' ὅσον τό Κράτος παρέλυσε σέ σημεῖον ὥστε νά ὑποκατασταθῇ τελείως ἀπὸ... κομματικούς ὀργανισμούς, οἱ ὁποῖοι — εἶναι σήμερα πλέον γεγονός! — κυβερνοῦν οὐσιαστικά τοὺς καταυλισμούς τῶν σεισμοπαθῶν, ἀνεξέλεγκτα καί παρακρατικά!

Δέν χρειάζεται, οὔτε εἶναι τοῦ παρόντος ἡ λεπτο-

μερής ανάπτυξης των γεγονότων. Γιατί τά γεγονότα έχουν πείσμα και έχουν και νόμους:

“Όταν υπάρχει «κενόν έξουσίας», δέν μένει ποτέ κενό. Γεμίζει μέ την «απαρεξουσία» μιᾶς ἢ περισσοτέρων πολιτικῶν ομάδων, καί αὐτό εἶναι ἡ ἀρχή τοῦ τέλους τῆς ἐπισήμου ἐξουσίας, ἡ ἀκόμη τό τέλος τῆς «Ἀρχῆς»!

Ἡ πολιτική ἀναταραχή καί ὁ ἐνδοκομματικός ἀνταγωνισμός τοῦ μειοψηφοῦντος στό Ἔθνος ἤδη, κυβερνῶντος κόμματος, σέ συνδυασμό μέ τήν σειρά τῶν ἐξωτερικῶν ἀποτυχιῶν στά ἐθνικά θέματα καί τῶν ἐσωτερικῶν στά Οἰκονομικά, ἀποτελεσιώνουν τήν εἰκόνα τῆς διαλύσεως...

Οἱ ἀτομικοί φόβοι τοῦ καθενός τῶν πολιτευτῶν, γιά τήν προσωπική τους πλέον ὑπόστασι, σέ συνδυασμό μέ τόν τρόπο τοῦ Κενοῦ, πού ἔχει γίνει ἤδη συνείδησις, συγκρατοῦν μέ κόπο τό σαθρόν οἰκοδόμημα.

Γιά πόσο καιρό;

Τά Ἀδιέξοδα

Ἡ Χώρα ἀντιμετωπίζει Ἀδιέξοδα σέ ὅλους σχεδόν τούς βασικούς τομεῖς: Στήν ἐδαφική ἀκεραιότητα της πού ἀπειλεῖται, στήν γεωπολιτική της θέσι πού κινδυνεύει, στήν Κύπρο πού καρκινωβατεῖ, στήν ἐσωτερική ἀσφάλεια πού κινδυνεύει, στήν οἰκονομία πού βρίσκει σέ καλπάζοντα στασιμοπληθωρισμό...

Πληρώνει τώρα (καί θά πληρώσῃ ἀκόμη) τά γραμμάτια τῆς «παλινρθώσεως» καί τῆς τυφλώσεως πού ἐπηκολούθησε καί καλλιεργήθηκε μέ ἀληθινή «μάνια» ἀπό τόν παντοδύναμο «ὑπεύθυνον» τῆς διαχειρίσεως τῶν πραγμάτων καί τῶν «ἄνευ ὄρων ἀκολούθων» του!

Μπροστά στό μέγεθος τῶν συνεπειῶν καί τῶν εὐθυνῶν, εἶναι φανερή ἡ ἀπελπισία μέ τήν ὁποία προσπαθεῖται νά βρεθοῦν «λύσεις». Ἀλλά λύσεις διαφυγῆς μᾶλλον, παρά πορείας!

Ποιές εἶναι αὐτές οἱ λύσεις-πόρτες πού ἐνδεχομένως προσφέρονται ἀκόμη στήν σημερινή κυβέρνησι; Καί ποιές οἱ ἐπιπτώσεις καί οἱ δυνατότητές τους;

α) Ἡ ἀναζητήσις ἀντεκβιαστικῆς λύσεως στίς ἐξωτερικές πιέσεις γιά οὐσιαστική συνθηκολόγησι. Ἦδη, εἰδήσεις καί πληροφορίες διέρρευσαν γιά κλείσιμο τῶν ἀμερικανικῶν βάσεων καί ἀκόμη ὀριστική ἐξοδο ἀπό τό ΝΑΤΟ, χωρίς νά διαψευσθοῦν. Ἡ ἀναζητήσις ἀντεγγυήσεων ἀπό τήν ΕΣΣΔ εἶναι λογική συνέπεια μιᾶς τέτοιας πολιτικῆς, δεδομένου ὅτι τά ὄνειρα περί «μοναξιάς» εἶναι στόν παρόντα χώρο καί χρόνο, σαπου-

νόφουσκες. Τό ταξίδι τοῦ πρωθυπουργοῦ στήν Βουλγαρία, τοποτηρητοῦ τῆς ΕΣΣΔ στήν περιοχή, θά μπορούσε, λογικά, νά ἀποβλέπη σ' αὐτό, ἄλλως φαίνεται παράλογο καί χωρίς ἀντικείμενο. Ἡ ἐπιτυχία ἢ ἡ ἀποτυχία του, θά φανοῦν σέ λίγο καιρό, δεδομένου ὅτι τέτοιες «προτάσεις», θέλουν χρόνο καί σκέψι πολλή ἀπό τόν ἀποδέκτη τους! Πάντως οἱ μέχρι σήμερα ἐνδείξεις καί τά ἱστορικά δεδομένα τῆς ρωσικῆς πολιτικῆς, μᾶλλον φαίνεται νά καταδικάζουν τήν προσπάθεια αὐτή. Στήν περίπτωσι «ἐπιτυχίας» ὅμως, οἱ ἐπιπτώσεις θά εἶναι σοβαρότατες καί ἴσως ἀνυπολόγιστες! Μένει ἡ περίπτωσις τῆς «αμπλόφας»... Ἀλλά μιᾶ τέτοια περίπτωσις, ἀποκλείει κάθε μορφή πολιτικῆς ἀναλύσεως...

β) Ἡ ἄνευ ὄρων οὐσίας ἐπαναφορά στήν προγενεστέρα τάξι πραγμάτων. Ἡ λύσις αὐτή συνδέεται ἴσως μέ τήν πρώτη, σάν ἀποτέλεσμα τοῦ ἀντεκβιασμοῦ. Εἶναι ὅμως δυσκολώτατη, ἐφ' ὅσον προϋποθέτει παραχωρήσεις, τίς ὁποῖες οὔτε τό Ἔθνος στέργει νά κάμῃ, οὔτε ἡ Κυβέρνησις ἔχει τήν δύναμιν, μετά τά βήματα πού ἔχει κάμει.

γ) Ἡ ἐπιδίωξις κέρδους χρόνου πάσῃ θυσία, ὥστε μέ τήν καιροσκοπία καί τήν ἐνδεχομένη ἔνταξιν στήν ΕΟΚ, σέ συνδυασμό μέ τό εὐμετάβλητο τῶν σημερινῶν δεδομένων, νά δημιουργηθοῦν νέες προϋποθέσεις καί συγκυρίες πραγμάτων. Εἶναι ἴσως ἡ λύσις πού ἔχει τήν προτίμησι. Ἀλλά πολύ δύσκολη, δεδομένου ὅτι τά γεγονότα ἔχουν πάρει ταχύτητα πού φαίνεται νά ἀποκλείει τέτοιες δυνατότητες.

δ) Ἡ ἐμφάνισις τῆς σκληρῆς πραγματικότητος στό Ἔθνος καί ἡ ἀναζητήσις ὑποστηρίξεώς του μέ νέες ἐκλογές μέ πλειοψηφικό σύστημα. Ἐκτός τῆς δυσκολίας νά γίνουν ἀποδεκτές σάν ἀλήθειες τά ψέματα τοῦ παρελθόντος καί νά ἀνατραποῦν οἱ προπαγανδιστικοί μῦθοι καί τά πυροτεχνήματα (οἱ ἀντιδράσεις μπορεῖ νά εἶναι ἀνεξέλεγκτες!), τό Σύνταγμα δέν ἐπιτρέπει ἐκλογές πρὶν ἀπό 6 μῆνες τοῦλάχιστον καί ὁ χρόνος καί τά γεγονότα δέν περιμένουν. Ἐκτός αὐτοῦ, τό πλειοψηφικό εἶναι δίκοπο μαχαίρι, ἐφ' ὅσον βρεθῇ κάποιος «τρίτος» διότι χαλάει τό παιγνίδι! Καί ἡ καλλιέργεια τοῦ μίσους πού ἔχει γίνει προδιαγράφει μέ βεβαιότητα τήν ὕπαρξιν «τρίτου»!

ε) Ἡ προώθησις τοῦ πρωθυπουργοῦ στήν Προεδρία καί ἡ ἀνάθεσις τῶν εὐθυνῶν σέ... ἄλλον! Ἡ διάσπασις τοῦ κυβερνῶντος κόμματος εἶναι τότε βε-

➔ *συνεχισι στὴν 25 σελ.*

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΤΙ ΜΑΣ ΚΡΥΒΟΥΝ;

4 ΧΡΟΝΙΑ ΠΕΡΑΣΑΝ ΑΠΟ
ΤΟΝ ΜΑΥΡΟ ΙΟΥΛΙΟ 74

4 ΧΡΟΝΙΑ

ΜΑΝΔΥΕΣ...

ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ...

ΣΙΩΠΕΣ...

ΝΤΡΟΠΕΣ...

ΥΠΟΧΩΡΗΣΕΙΣ...

ΣΥΝΘΗΚΟΛΟΓΗΣΕΙΣ...

«Τό Κίνημα» δημοσιεύει σήμερα όσα -λίγα- στοιχεία έχουν συγκεντρωθεί από άκριτομύθιες, άρθρα και πληροφορίες εφημερίδων και εντύπων, ξένων και ελληνικών, γεγονότα και πράγματα, ώστε να ρίξει κάποιο ελάχιστο φως στην φοβερή περιπέτεια της καταστροφής του 'Ιουλίου 74. Οι Έλληνες άς κρίνουν...

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΟΥ 74

Η πηγή της κρίσεως του 74, βρίσκεται στην κρίση του 67, όποτε παίχθηκε περίπου τό 'ίδιο «σενάριο», αλλά χωρίς τότε νά επιτύχη τήν επιδιωκομένη ήδη από τότε διχοτόμηση της Κύπρου από τόν «ξένον παράγοντα», ούτε καί τήν πάλι από τότε επιδιωκομένη ανατροπή του στρατιωτικού καθεστώτος της Ελλάδος.

Η κρίσις του 67, έκτος από τά εμφανή καί καταστροφικά αποτελέσματά της, είχε καί ένα άλλο πολιτικό καί ψυχολογικό αποτέλεσμα: «Έγινε σαφές στην Αθήνα, ότι ή ήγεσία της Κύπρου, δηλαδή ο Μακάριος δέν είχε σκοπό νά δεχθῇ τήν Ένωσι μέ κανένα τρόπο... Ποτέ δέν τήν ήθελε... καί ακόμη ότι αν ποτέ ή Ένωσις γινόταν, θά γινόταν έναντίον της θελήσεως του Μακαρίου μέ προβλεπόμενες μεγάλες διεθνείς περιπλοκές, δεδεμένου ότι ο Μακάριος είχε πολλές διεθνείς υποστηρίξεις (Αραβες, λόγω πολιτικής ουδετερότητας, ΟΗΕ, λόγω συμμαχιών του Τρίτου Κόσμου, καί ιδίως Αγγλία, λόγω Κοινοπολιτείας, οικονομικών συμφερόντων, βάσεων καί «παλαιᾶς φιλίας», κρυφῆς βέβαια!).

(Εἶναι ἄλλωστε γνωστό τό ἐπεισόδιο της... προσυνεννοημένης «χρυσῆς ἐξορίας» του Μακαρίου στίς Σεύχελλες, όταν ξεκίνησε γιά τήν Αγγλία ὅπου ἐπρόκειτο νά «συλληφθῇ», ἔχοντας μέσα στίς ἀποσκευές του... ἀποικιακή κάσκα καί θερινά ἄμφια! Τό ἀπεκάλυψαν οἱ τότε συνοδοί του καί κατόπιν ἀντίπαλοί του, όταν ἔρριξε τό προσωπεῖο...).

Μέ γνώμονα αὐτήν τήν διαπίστωση, ὁ Γ. Παπαδόπουλος ἐθεώρησε ὅτι ή Ένωσις της Κύπρου ἦταν ἀνέφικτη πρὸς τό παρόν καί τό προβλεπόμενο μέλλον. Ἀκολουθώντας (ἀθέλητα ἴσως) τήν ἰδέα του Ἰωνος Δραγούμη, πίστεψε ὅτι καί ἔτσι ἀκόμη, ἐφ' ὅσον τό Ἑλληνικό Στοιχεῖο ἦταν ὑπέρτερο καί παντοδύναμο, ἐνῶ οἱ Τούρκοι ἦσαν περικυκλωμένοι, θά ἦταν ἐθνικῶς συμφέρον νά υποστηριχθῇ ή δημιουργία καί ή σταθεροποίησις ενός Δευτέρου Ἑλληνικοῦ Κράτους, μέ ἀπώτερο σκοπό τήν Ένωσι, όταν οἱ συγκυρίες θά τό ἐπέτρεπαν. Στό μεταξύ διάστημα, ἔπρεπε μέν νά υποστηρίζεται ή Κύπρος, ἀλλά καί νά ἐλέγχεται στενά, ἐνσωματούμενη «ντὲ φάκτο» καί βαθμισαία στό Ἑλληνικό πλαίσιο.

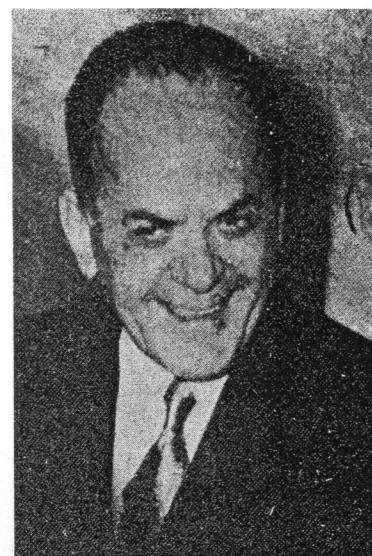
Μακροχρονίως, ή πολιτική αὐτή ἦταν σωστή, ἀλλά καί ή μόνη δυνατή γιά τήν Ελλάδα. Ἀκριβῶς γι' αὐτό ὅμως, θρῆκε ἐξ' ἀρχῆς ἀντίθετο τόν Μακάριο! Ὅχι ἐμφανῶς βέβαια. Ποτέ ἓνα ἱκανός πολιτικός δέν δείχνει τίς προθέσεις του. Πόσο μᾶλλον ἓνα πολιτικός - καλόγερος! Τό ἀποτέλεσμα ἦταν ὅτι ἄρχισε ἓνας κρυφός μέν, ἀλλά ἀδυσώπητος πόλεμος μεταξύ Ἀθηνῶν καί Λευκωσίας, κάτω ἀπό τά γνωστά τελετουργικά παραμύθια της δήθεν «πλήρους συμπτώσεως ἀπόψεων ἐπὶ της κοινῆς γραμμῆς ἐπιλύσεως του ἐθνικοῦ θέματος»!

Δέν εἶναι γνωστά - καί ἴσως ποτέ δέν γίνουν - ὅλα τά ἐπεισόδια καί

Μακάριος:

Ὅποιος θέλει τά πολλά, χάνει καί τά λίγα!

Παπαδόπουλος: Ἐπαιξε καί ἔχασε... προσωρινά;

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Μπονάνος:

Ποιά έπιστράτευση υπέγραψε και πόσα ήξερε;

ωρινά;

οι βρωμερές λεπτομέρειες του έμφυλιου αυτού σπαραγμού. Μερικά γεγονότα, πού δέν μπόρεσαν νά κρυφθούν, μάς δίνουν ανάγλυφα μιά ιδέα τής άφόρητης καταστάσεως πού έπεκράτησε.

Ύπάρχει πρώτα ή άπόπειρα κατά του Γ. Παπαδόπουλου, τόν Αύγουστο του 1968. Είναι γνωστό, ότι *όργανώθηκε και έτοιμάστηκε στην Κύπρο και από την Κύπρο*. Χέρι ό Γεωρκάτζης, πολυπράκτορας και άρχηγός τών Μυστικών Ύπηρεσιών της Μπράτσο μάλλον ό Μακάριος. Άλλά κεφάλι ποιός; ό Μακάριος; Μάλλον δύσκολο... Οί "Άγγλοι; Πολύ πιθανόν... "Άγγλοι; "Ισως... "Άγνωστες λεπτομέρειες. Όπως άγνωστα παραμένουν και τά έδω παρασκήνια τής ύποθέσεως. Ήταν έν γνώσει ό Γ. Παπαδόπουλος και την άφησε νά γίνει, ώστε νά έχη όπλα έκβιασμού κατά του Μακαρίου και Σίας; Παιχθηκε άλλο παιγνίδι, π.χ. παγιδεύσεως του Παναγούλη, ώστε νά μήν μπορέση νά διαφύγει, νά συλληφθή άμέσως και ν' άποκαλυφθούν οι λεπτομέρειες «πρός πāsαν χρήςιν»; Ή περίεργη και «σιωπηλή» δραπετεύσεις τών συνενόχων του από την Αίγινα, χωρίς ποτέ νά αυτοδιαφημισθούν ή νά έπαινεθούν από τόν εύρωπαϊκό τύπο, πού τούς άγνόησε, ένω έφθασαν «άσφαλώς» στην Δυτ. Εύρώπη, δημιουργεί πολλά έρωτηματικά και περισσότερα αινίγματα, δεδομένου ότι ό παραμικρός θόρυβος «άντιστασιακός» (άληθινός ή ψεύτικος συνηθέστερα!) ήρωοποιείτο συστηματικά στις πληρωμένες φυλλάδες τής Εύρώπης. Χωρίς νά ύπολογίσουμε την δίκη «κεκλισμένων τών θυρών» και την «περίεργη στιγμή» του θανάτου του Παναγούλη!

Ύπάρχει ύστερα ή γνωστή άπόπειρα κατά του Μακαρίου μέ τό *έλικόπτερο*, όπου κανείς δέν κατάλαβε πώς μπόρεσε και σώθηκε! Ποιός την έκαμε; Ή Άθήνα; ή ΣΙΑ; ό Διγενής; ή ΕΟΚ; τό Λονδίνο; ή "Άγκυρα; τό Τέλ Άβίβ; ό Γεωρκάτζης; "Αν κρίνη κανείς από τά κατοπινά γεγονότα, τό λογικώτερο ενίαι νά συμπεράνη ότι ό Γεωργκάτζης συμμετέσχε ένεργά και άλλη, όχι έλληνική ύπηρεσία, τόν ένεργοποίησε. Διά τής εις άτοπον άπαγωγής, τό *πιθανώτερο είναι ή ΣΙΑ και τό Τέλ Άβίβ*, έν όψει τών μελλοντικών τους σχεδίων και μέ την έλπίδα νά λείψει ή νόμιμη, αλλά και ούδετερόφιλη φιλοαραβική ήγεσία τής Κύπρου, δεδομένου ότι ή Άθήνα και ή "Άγκυρα, γιά διαφορετικούς λόγους βέβαια, είχαν συμφέρον νά διατηρηθή τό «στάτους κβό» (ή Άθήνα ήθελε τό «δεύτερο έλληνικό κράτος» ή "Άγκυρα προτιμούσε τόν Μακάριο από τις περιπέτειες μιάς διαδοχής!), ένω τό Λονδίνο δέν θά έθιγε τόν άνθρωπό του και ό Διγενής ήλεγχε την ΕΟΚΑ, και δέν έκανε του κεφαλιού του.

Ή μετέπειτα δολοφονία του Γεωργκατζή, πού και πολλά ήξερε και από πολλά παχνιά έτρωγε και πού δέν θά δίσταζε νά μεταπηδήση σέ όποιοδήποτε στρατόπεδο τόν συνέφερε, είναι μιά άκόμη ένδειξις του άδυσώπητου πολέμου πού ύπήρχε και τής αλήθειας τών συμπερασμάτων αυτών... Ή ίδια άλλωστε ή δολοφονία, είναι άκόμη ένα μυστήριο, δεδομένου ότι γιά νά πάη, μόνος του, δέ συνάσπησε, νύχτα, ξέροντας πόσοι θέλουν την ζωή του, πρέπει νά έπρεπε νά συναντήση «πολύ δικό του» πρόσωπο... Καί ή σύζυγός του, (κόρη ενός μεγαλοεπιχειρηματία από την τότε Άγγλική Δυτ. Άφρική, μέ πολλές διεθνείς και περίεργες διασυνδέσεις), μόλις 6 μήνες μετά, παντρεύθηκε έναν έμπιστο του... Μακαρίου, πού είναι σήμερα «διαπραγματευτής» μέ τούς Τούρκους!...

Μέσα στά 4 χρόνια πού διαρκούσε ή έρμαφρόδιτη αύτή κατάστασις, οί διεθνείς συγκυρίες είχαν αλλάξει σημαντικά. Απορροημένος μέ τήν επίδιωξη τής «πάση θυσία» οικονομικής αναπτύξεως καί μέ τά καθημερινά προβλήματα – έπιπλέον τών «κανονικών» – πού του δημιουργούσαν τά λάθη του άρχισανατολισμού του καθεστώτος του, ό Γ. Παπαδόπουλος δέν κατόρθωσε νά προετοιμάση έγκαίρως καί συστηματικά τόν άναγκαίο έπανεξοπλισμό τής χώρας. *Ή ευθύνη του, στό σημείο αυτό, είναι πολύ μεγάλη.* Λίγο λιγώτερα «ξενοδοχεία», λίγο λιγώτερα δάνεια καί χρηματοδοτήσεις κάθε είδους καί ποιότητας, θά είχαν άρκέσει γιά νά γίνουν οί παραγγελίες (πού έγιναν από τό 1970 μόλις καί μετά) από τό 1968 ήδη... Καί πολλά μπορεί νά είχαν αλλάξει τό 1973-74... Χρήματα, άν δέν υπήρχαν, έπρεπε νά βρεθούν κατά προτεραιότητα τών έργων!

Τό γεγονός είναι ότι ή έλλειψις πολιτικά σκεπτομένων ανθρώπων πλύν του ίδιου του Γ. Παπαδόπουλου – καί ή αιώνια άνυπαρξία πραγματικών διπλωματικών υπηρεσιών στήν χώρα μας, σέ συνδυασμό μέ τήν ένασχόλησι τής ΚΥΠ μέ τελείως άλλα καί άπολύτως έπουσιώδη καθήκοντα από τά φυσικά της, συνετέλεσαν ώστε ή άλλαγή τής διεθνούς πολιτικής καί οικονομικής καταστάσεως, ή έλευσις του Νίξον καί του Κίσιγκερ, ή προδιαγραφόμενη τάσις νέας ύπερσυνεννοήσεως τών ΗΠΑ, τής ΕΣΣΔ καί τής Κίνας, τό ένεργειακό καί τό άραβοϊσραηλινό πρόβλημα, νά ώριμάσουν διαφεύγοντας τής προσοχής τών Αθηνών... Κι όμως! Τά σημάδια ήταν πολλά καί φανερά! Θά άρκούσε μία άπλή άνάλυσις καί σύνθεσις του παγκοσμίου τύπου γιά νά φέρη σέ φώς! Αλλά κανείς δέν σκοτίσθηκε καί όσοι ήταν ικανοί, ήταν στά σπίτια τους!...

Χρειάσθηκε νά χτυπήση τό Πεπρωμένο τήν πόρτα τής χώρας τόν Ιανουάριο του 1972, μέ τήν προειδοποιητική μορφή μις ύποθαλπομένης διενέξεως μεταξύ Αθηνών καί Λεκωσίας πάλι γιά νά γίνη άντιληπτή ή έπερχόμενη κρίσις. Στίς έφημερίδες τής έποχής, υπάρχουν τά ίχνη μις ξαφνικής κρίσεως Παπαδοπούλου - Μακαρίου καί όλοι ξέρουν σήμερα, ότι ή Αθήνα – τήν στιγμή εκείνη – έφθασε στά πρόθυρα ενός πραξικοπήματος άνατροπής του Μακαρίου! Ποιός έδημιούργησε τήν κρίσι αυτή; *Είναι φανερό, ότι οί Αμερικανοί έκαμαν τότε τήν πρώτη «δοκιμή του σεναρίου», πού θά παιζόταν τό 1974 τελικά.* Ο Γ. Παπαδόπουλος είχε άρκετή πολιτική σκέψι ώστε νά ζυγίση ψύχραιμα τά υπέρ καί κατά καί νά άντιληφθί άμέσως ότι α) δέν γινόταν νά επιτύχη τήν ένωσι όλόκληρης τής Κύπρου, χωρίς κάποιο άντάλλαγμα στήν Τουρκία. β) δέν υπήρχε δυνατότης άνατροπής τουρκικής εισβολής, έφ' όσον δέν υπήρχε πλέον Έλληνικός Στρατός στήν Κύπρο γ) ό Μακάριος δέν δεχόταν Στρατό δ) ή Ελλάς δέν μπορούσε (πάλι) νά κάμη πόλεμο μέ τήν Τουρκία... καί ή κρίσις ξεφούσκωσε μέ τήν ταχύτητα πού είχε έλθει, μέ τήν άρνησι του Γ. Παπαδόπουλου νά παρασυρθί στήν παγίδα του Σιωνισμού, διά μέσου Κίσινγκερ...

Ή άρνησις αύτή καθιστούσε τόν Γ. Παπαδόπουλο έμπόδιο στά

Αραπάκης:

Ο κατάλληλος άνθρωπος «στήν κατάλληλη θέση»;

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Διγενής: Μ' αυτόν, πολλά δέν θά είχαν γίνει...

σχέδια του Κίσιινγκερ και υπέγραψε την καταδίκη του από τις ΗΠΑ, πού έκτοτε απέφασαν και μεθόδευσαν την πτώση του και την αντικατάστασή του από την γνωστή διαδοχή του 'Ιωάννιδη, ανθρώπου ανιδέου πολιτικά και διακιμουμένου από απλά αισθήματα, δηλαδή εύκολοχειρίστου, όπως αποδείχθηκε...

Από την στιγμή εκείνη, ένας πολύπλευρος αγώνας δρόμο ξεκίνησε. Ο Γ. Παπαδόπουλος κατάλαβε τους κινδύνους και προσπάθησε, πάση θυσία πάλι, να επανεξοπλίση εγκαίρως την χώρα. Υποβρύχια, πυραυλάκατοι, αντιτορπιλικά, αεροπλάνα, όπλα μάχης και όπλα κάθε είδους παραγγέλθηκαν. Αλλά από την παραγγελία στην παραλαβή, υπάρχει πολύς χρόνος. Και δέν υπήρχε αρκετός... Ο Κίσιινγκερ κατάλαβε ότι έπρεπε να ανατρέψει τό ταχύτερο τό έμπόδιο, πρίν προλάβη αυτό να ανατρέψει την αδυναμία του...

Η αποστολή του Διγενή στην Κύπρο, δῆθεν κρυφά από την κυβέρνηση των Αθηνών, απέβλεπε στην επιτήρηση του Μακαρίου, αλλά όχι μόνο αυτού. Η ΕΟΚΑ Β' και ο Διγενής είχαν σαν αποστολή να μήν επιτρέψουν καμιά αλλαγή του «στάτους κβό». Οί καιροί όμως είχαν αλλάξει πολύ. Τώρα, μέ την απροκάλυπτη έχθρότητα του επίσημου Μακαριακού κράτους και της κλίκας του, ο ανεφοδιασμός και η αποστολή του Διγενή ἦσαν προβληματικά. Κι εδώ υπάρχει κάποιο σκοτεινό ακόμη σημείο. Είναι βέβαιο, πώς στην περίοδο εκείνη, ο Διγενής και η ΕΟΚΑ Β' βοηθήθηκαν, σέ όπλα και σέ πληροφορίες, από τό «Μοσσάντ» (τίς μυστικές υπηρεσίες του Ισραήλ!). Τά κυριευμένα από τό Ισραήλ, τό 1967 «Καλάσνικωφ», γέμισαν την Κύπρο! Ο σκοπός του Ισραήλ ἦταν εμφανής. Ήθελε να δημιουργήσει προβλήματα στον Μακάριο, να προκαλέση την Τουρκία, να άνησυχήσει την ΗΠΑ και να καταπολεμήση την - τότε άρχισμένη - εγκατάστασι μυστικών ομάδων των Παλαιστινίων στην Κύπρο..

Η απόπειρα δολοφονίας του Μακαρίου, στο Λήδρα Παλλάς, ήταν τό αποκορύφωμα της ισραηλινής δραστηριότητος, την Κύπρο, μέ (προηγούμενως) σειρά όλόκληρη έκτελέσεων και δολοφονιών, Παλαιστινίων και Μακαριακών, πού αποδίδοντας στην ΕΟΚΑ Β' και στον Διγενή, μέ πλήρη σύμπνοια και ταυτότητα συμφερόντων Ισραήλ, ΗΠΑ, Μακαρίου και «δημοκρατικών άντιστασιακών»!

Η αντίστροφος μέτρησις...

Τά γεγονότα του 73, μέ την οργανωμένη και υποθαλπομένη φοιτητική αντίδραση του Μαρτίου, την στάσι του Ναυτικού του Μαΐου, την ανακήρυξι της Δημοκρατίας και την πολιτικοποίησι του καθεστώτος, έδειχναν την επιτάχυνσι των εξελίξεων, εκτός φρένου πλέον και την άρχή της αντίστροφου μετρήσεως.

Και τότε, η Είμαρμένη έπαιξε και τό τελευταίο της παιγνίδι: Ο Διγενής πέθανε... Αφηνε την Κύπρο ανεξέλεγκτη και τον δρόμο άνοικτό για κάθε περιπέτεια.. Μέ τον Διγενή στην Κύπρο, κανένα από τά μετέπειτα τραγικά γεγονότα δέν θά ήταν τό ίδιο, γιατί ο Διγενής ήλεγχε, έμψύχωνε, τρώμαζε, όλους τούς πρωταγωνιστάς του δράματος.

Τά λάθη πού είχε συσσωρεύσει ό Γ. Παπαδόπουλος καί ή έχθρότης τοῦ Κίσεινγκερ, ἔθεσαν τέλος στό καθεστώς του, μέ πρόσχημα τήν μυστηριώδη ἀκόμη ὑπόθεσι τοῦ Πολυτεχνείου. Ἡ ἀντικατάστασίς του ἀπό ἓνα «καθεστώς Ἀοράτων», πού κυβερνοῦσαν μέσω... παραγγελιοδόχων γ' κατηγορίας καί μέ τήν βαρειά κληρονομιά τῶν 6 χρόνων, πού κατέληξαν - μετά ἀπό τόσες διαφεύσεις ἐλπίδων, τόσων πολλῶν - σ' «αὐτό», ἔβαζε μιά τρομερά ἀνησυχαστική σφραγίδα στίς ἐξελίξεις...

Ἡ ἀπόφασις «λύσεως τοῦ Κυπριακοῦ», σύμφωνα μέ τίς διεθνείς ἀνάγκες τοῦ Κίσεινγκερ, τοῦ Ἰσραήλ καί - παρεμπιπτόντως! - τῶν ΗΠΑ, εἶχε ληφθῇ. Ἐμενε ἀκόμη τό «σερβίρισμα»!

Τό «σερβίρισμα»....

Προετοιμάσθηκε μέ μεγάλη προσοχή... Κατ' ἀρχήν, ὅλες οἱ παραγγελίες τοῦ Γ. Παπαδόπουλου, σέ πολεμικό ὑλικό, ἐκτελέσθηκαν σέ χρόνο ρεκόρ! Σκοπός: ἡ ἔμπρακτη «ἀπόδειξις» τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ ἑλληνικοῦ καθεστῶτος καί ἡ ἀπόκτησις τῆς ἐμπιστοσύνης του! Τό ὑλικό ἔχει σημασία ὅταν μπορῇ κανεῖς νά τό χρησιμοποιήσῃ... Αὐτό ἦταν μιά πικρή ἀλήθεια, πού δέν θ' ἀργοῦσε νά γίνῃ γνωστή, δυστυχῶς ὅμως πολύ ἀργά!

Συγχρόνως, διά τρίτων, προειδοποιήσεως ἄρχισαν νά πέφτουν βροχή στήν Λευκωσία, δημιουργῶντας νευρικότητα καί ἀνησυχία στόν Μακάριο, μέ τήν, θάσιμη ὅπως ἀποδείχθηκε, ἐλπίδα, ὅτι θά ξεχνοῦσε τίς διπλωματικές του ικανότητές, παρασυρόμενος σέ ἀποφασιστικά λάθη προκλήσεων καί ὀργῆς τῶν Ἀθηνῶν... (Ἔρθρο τοῦ Ἑβραίου Σούλτμπεργκερ (Ἑλεῦθ. Κ. 27.1.77), ὅπου ὁ Μακάριος τόν διαβεβαί-
ώνει ὅτι οἱ Ἀμερικανοί πρεσβευταί τόν ἐνημέρωναν συνεχῶς γιά τίς ἐπιθετικές προθέσεις τῶν Ἀθηνῶν.

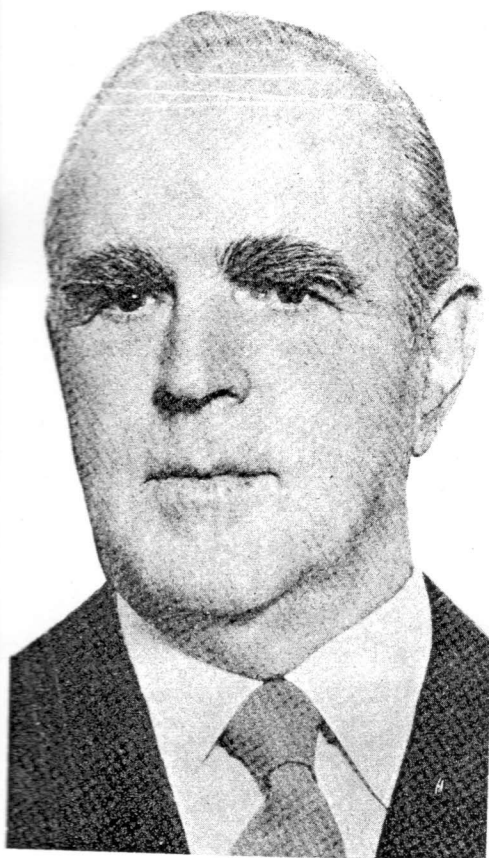
Θέμα μετρήσεως καί γνώσεως ψυχολογίας καί ἰδιοσυγκρασιῶν...

Τέλος καί σπουδαιότερο: Ἀρχισαν, ἀμέσως μετά τήν 25η Νοεμβρίου, οἱ προσπάθειες προσεταιρισμοῦ τῶν «στηριγμάτων» τοῦ καθε-
στῶτος σέ «λογικές λύσεις» μελλοντικῆς «πολιτικοποιήσεως», μέ «ἀνοίγματα, προειδοποιήσεις καί ἐκφράσεις ἀνησυχιῶν τοῦ συμμαχι-
κοῦ παράγοντος μπροστά στό ἀδιέξοδο πού εἶχε δημιουργηθῇ». Καί ἀδιέξοδο ὑπῆρχε πραγματικά, δεδομένου ὅτι ἡ 25η Νοεμβρίου δέν εἶχε πουθενά νά στηριχθῇ καί ἀντιδροῦσε σπασμωδικά, μέ τρομοκρα-
τία καί διώξεις ἀκόμη καί τῶν ἐλαχίστων ἐνδεχομένων ὑποστηρικτῶν
τῆς ὡς «ιδέας», χωρὶς νά ὑπολογισθῇ καί ἡ ὁμόφωνη ἀντίδρασις καί ἀντιπάθεια ὅλου τοῦ πλέγματος τῆς 21ης Ἀπριλίου!

Δέν χρειαζόταν καί πολλές προσπάθειες γιά νά σπεύσουν μερικοί νά κινητοποιηθοῦν ἐναντι τῶν ὁρατῶν πλέον ἐξελίξεων! Πολλά λέγονται γιά κάτι χειρόγραφα «ὑπομνήματα» συνεννοήσεων μέ τό Παρίσι! Ὅτι δηλαδή ὑπάρχει «Μνημόνιο» μεταξύ δύο πρωτεργατῶν τῆς 21ης Ἀπριλίου καί «πρώτου συγγενοῦς» ἐνός στό ἐξωτερικό εὐρισκομένου πολιτικοῦ, ὅπου ὁ δεύτερος ἀναγνωρίζει τήν ἀναγκαιό-
τητα τῆς στρατιωτικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ 1967 καί τά περισσότερα τῶν πεπραγμένων καί σέ ἀντάλλαγμα οἱ πρῶτοι ἀναλαμβάνουν νά βοηθή-
σουν στήν πτῶσι τοῦ Ἰωαννίδη καί στήν «ἀποκατάστασι τῆς Δημοκρα-

Ἰωαννίδης: Πῆρε τήν Εὐθύνη... Θά μιλήσῃ;

Καραμανλής: "Έπαιξε και κέρδισε... προσωρινά!"

τίας» υπό την ηγεσία του πολιτικού αυτού!

Τό «Μνημόνιο» αυτό, κυκλοφορεί υπό μορφή φωτοτυπίας, αλλά τό πρωτότυπο – αν υπάρχει! – βρίσκεται καταχωνιασμένο στά προσωπικά έγγραφα τών δύο πρωτεργατών, γιά άγνώστους λόγους...

Μπορεί άλλωστε νά μήν υπάρχει! Έκείνο όμως πού είναι βέβαιο, είναι πώς μόνο καί μόνο ή κυκλοφορία φωτοτυπιών, δείχνει πόσα μυστικά καί μυστήρια υπάρχουν τά όποια άγνοεί ό Λαός πού παγιδεύθηκε κατά άισχρό τρόπο από τό 1974 καί πού ή «δημοκρατική κυβέρνηση» κρύβει σ' έπιμελώς μέ τόν «φάκελλο Κύπρου» καί τά 'Αρχεία τής ΕΣΑ, τά... κλειδωμένα στήν Βουλή!

Τό «σχέδιο Κίσιινγκερ» απέβλεπε στους έξής στόχους:

α) Τήν έξουδετέρωσι (φυσιολογική) του Μακαρίου, ώστε νά εκλείψει ή περίφημη «νόμιμότης» στήν Κύπρο...

β) Τήν ένταξι τής Κύπρου στό Δυτικό σύστημα άμύνης, ώστε νά καλύπτεται τό 'Ισραήλ καί ή Μ. 'Ανατολή, έν' όψει τών προοπτικών τής «άμερικανικής ειρήνης» καί νά έξουδετερωθ ή ένδεχομένη άπειλή μιάς «νέας Κούβας» στήν Μεσόγειο...

'Ο τρόπος έπιτεύξεως τών στόλων ήταν δευτερεύων. Έκεί υπήρξε καί τό άποφασιστικό λάθος. 'Η παραγνώρησις τών ιστορικών παραγόντων του έλληνοτουρκικού παρελθόντος, όδήγησε στήν τελική άποτυχία τών στόχων!

'Ο πρώτος στόχος μπορούσε νά έπιτευχθ ή μόνο μέ πραξικόπημα καί πραξικόπημα μόνον οι Έλληνες άξιωματικοί μπορούσαν νά τό κάμουν. 'Αρα, ή 'Αθήνα έπρεπε νά τό διατάξη.

'Ο δεύτερος στοχος ήταν θέμα ανταλλαγμάτων στους πρωταγωνιστάς. Κι έδώ έμπαινε στή μέση καί ή Τουρκία. 'Επρεπε νά πεισθ ή 'Αθήνα, ότι θά ένωνε τήν Κύπρο μέ τήν 'Ελλάδα, έπιτυγχάνοντας έτσι τό όνειρο 20 χρόνων άγώνων καί 150 χρόνων... όνείρων! 'Επρεπε άκόμη νά πεισθ ή 'Αθήνα νά δώση κάποιο μικρό άντάλλαγμα στήν Τουρκία, μία βάσι μικρή, κάτι τέλος πάντων, ώστε άντίδρασις νά μήν υπάρξη, αλλά, άντίθετα, γενική συνεννόησις! 'Επρεπε άκόμη νά πεισθ ή Τουρκία, πού δέν ήταν εύκολο, νά δεχθ ήν «λύσι» αυτή. Τό άντάλλαγμα της κρυφά από τήν 'Αθήνα βέβαια! – φαίνεται ότι ήταν ή άμερικανική διαβεβαίωσις, ότι δέν θά υπάρξη καμία άντίδρασις σέ ένδεχομένη στρατιωτική της επέμβασι, σέ περίπτωσι πού θά θεωρούσε ότι τά συμφέροντά της άπειλήθηκαν, ή ότι ή συμφωνία δέν τηρείται!

Ούσιαστικά, ήταν ή σιωπηλή άναβίωσις του σχεδίου Α, μέ «έγχειρσι σέ ώρα κρίσεως» όμως...

'Ετσι, θεωρητικά, οι 'Αμερικανοί έπαιζαν μόνο μέ «άσσους»... 'Η τό πραξικόπημα έπετύγχανε καί ή διχοτόμησις τής Κύπρου (μέ παράλληλη ένταξι στό ΝΑΤΟ) γινόνταν υπέρ τής 'Ελλάδος καί μέ γενική συνεννόησι, ή άποτύγχανε καί ή διχοτόμησις γινόνταν μέ τουρκική επέμβασι...

Συγχρόνως, δεδομένου ότι τό Κονγκρέσσο καί ή «διεθνής κοινή γνώμη», γίνονταν όλο καί πιό ένοχλητικά γιά τήν ύπαρξι του στρατιωτικού καθεστώτος στήν 'Ελλάδα (ιδίως μετά τήν Χιλή καί τήν Πορτογαλία, άντίστροφα), σέ περίπτωσι άποτυχίας του πραξικοπήματος καί έπιπλοκών, ή πτώσις του καθεστώτος θά συνεπικουρούσε στόν «διακανονισμό τών λεπτών αυτών υποθέσεων».

Δέν αποκλείεται – γιατί τά στοιχεῖα εἶναι ἀκόμη σήμερα θαμμένα καί ἀπόρρητα! – ὁ Κίσσινγκερ νά εἶχε ἔτσι κι ἄλλοιῶς τήν ἀπόφασιν νά γίνη ἡ Τουρκική ἐπέμβασις καί ἡ πτώσις τοῦ Καθεστῶτος τῆς Ἑλλάδος, ὑπολογίζοντας στούς ἐκβιασμούς γιά τήν ἔνταξιν τῆς Κύπρου – μισῆς ἢ ὁλόκληρης! – στό ΝΑΤΟ...

Ὡς «ταχυδρόμος», χρησιμοποιήθηκε ὁ γνωστός καί «ἐμπειρος» ἀπό τό 1967, ὁμόφυλος τοῦ Κίσσινγκερ, Σίσκο, πού ἦλθε ἐπανειλημμένα στήν Ἀθήνα, ἄλλοτε κρυφά, ἄλλοτε φανερά καί ἀναδείχθηκε λαμπρός θαλαμηπόλος «σερβιρίσματος»... Σέ βιβλίον ἐκδοθέν στό Λονδίνο, μέ τίτλον «Ἑλληνική Ἀναταραχή» ὑποστηρίζεται ὅτι ὁ Σίσκο συνέβαλε ἀποφασιστικά στό νά πείσῃ τούς ἡγέτες τῶν Ἑλληνικῶν Ἐνόπων Δυνάμεων, νά μὴν ἐκτεθοῦν κατά τῆς Τουρκίας, μετά τήν ἀπόβασιν στήν Κύπρον! Καί κανεῖς δέν ἀπήντησε στούς ἰσχυρισμούς αὐτοῦς.

«Διαβεβαίωνε» τήν Ἀθήνα, ὅτι οἱ ΗΠΑ βρίσκονται στό πλευρό της στὸν δίκαιον ἀγῶνα τῆς αὐτοδιαθέσεως τοῦ Κυπριακοῦ Λαοῦ, ἐναντίον τῶν κινδύνων κομμουνιστικοποιήσεως καί ἀφελληνισμοῦ του, τούς ὁποίους ὑπέθαλπε ἡ ἡγεσία τῆς Κύπρου»... Ἀκόμη, ὅτι καί πραγματικά, ἐφ' ὅσον ὁ συσχετισμός τῶν τετελεσμένων γεγονότων καί τῶν δυνάμεων στήν Κύπρον ἦταν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων (οἱ Τοῦρκοι ἦσαν περικυκλωμένοι καί ἀπομονωμένοι «τότε»!), ἦταν φυσικό» οἱ ΗΠΑ, νά θέλουν τήν λύσιν τοῦ θέματος μέ τίς «δημοκρατικές ἀρχές τῆς πλειοψηφίας» καί σύμφωνα μέ τά γενικώτερα συμφέροντα τῆς Δυτικῆς Συμμαχίας!

Γιά τόν «Ἀόρατον Ὑπεύθυνον» τοῦ ἑλληνικοῦ καθεστῶτος, οἱ διαβεβαιώσεις αὐτές, πρέπει νά ἦσαν, τό λιγώτερον, πολὺ εὐχάριστες καί ὅπωςδήποτε ἀρκετά λογικές. Ἀντιμετωπίζοντας τά τρομερά προβλήματα τῆς «δικαιώσεώς του» καί τῆς ἀναζητήσεως ἐξελικτικῶν διαδικασιῶν ἦταν, ψυχολογικά, σέ κατάστασιν ἀνάγκης ὑποστηρίξεως καί ἀκόμη περισσότερο μιᾶς ἀποφασιστικῆς ἐπιτυχίας στό ἐθνικὸν θέμα καί στήν ἐξωτερικὴ πολιτική. Ἐκτός αὐτοῦ, εἶναι βέβαιον πῶς ὁ ἀναμφισβήτητος πατριωτισμός του, δυσκόλως θά συμβιβάζοταν γιά πολὺ διάστημα, μέ τίς λεπτομέρειες καί τούς μαιάνδρους τῶν «διπλωματικῶν ἐφικτῶν! Ἄν προστεθοῦν αὐτά ἡ ἔλλειψις πολιτικῆς σκέψεως καί ἡ ἀνικανότης τῆς στρατιωτικῆς τοῦ εὐθύτητος νά φαντασθῇ τό μέγεθος τῆς διπλοπροσωπίας τῶν «πολιτικῶν» καί τοῦ τομαρισμοῦ τῶν περισσοτέρων «ὑποστηρικτῶν» του, καί, τέλος, ὁ ἐνστικτώδης ἔστω ἐπηρεασμός του ἀπὸ ἓνα ἢ δύο πρόσωπα τοῦ ἀμέσου περιβάλλοντός του, «περιέργως τοποθετημένων» δίπλα του, ἐξηγεῖται, κάπως, ἡ ἀπίστευτη ἐκ πρώτης ὄψεως ἀφέλειά του, νά *προχωρήσῃ στό πραξικόπημα, χωρίς γραπτές καί σαφεῖς ἐγγυήσεις!* Εἶναι πάντως γνωστό ὅτι ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρός του εἶναι Ἑβραῖος Σιωνιστής καί ὅτι πολλὰ περιέργως ταξίδια ἔκαμε κατά τήν ἐπταετία, λόγῳ «ἀναψυχῆς ἢ ἐργασιῶν»!

Ἡ περίφημη ὁμολογία του «μὰς πρόδωσε ὁ Σίσκο» (ἐνῶ ὁ Σίσκο δέν ἐπρόδωσε, ἐξαπάτησε μόνον καί τήν δουλειά του ἔκανε!) εἶναι *σαφεστάτη* ἐνδειξίς τῶν διαδραματισθέντων.

Δέν εἶναι ὁμως καί «ἄφεις ἀμαρτιῶν»! Γιατί ἡ ἀφέλεια, ἡ ἐμπιστοσύνη εἶναι χαρακτηριστικά ἐγκληματικά σὴν πολιτικὴ καί στίς

εύθυνες της. Γιατί η κακή επιλογή «συνεργατών» και η προαγωγή στις ήγετικές θέσεις ανθρώπων, πού μιά απλή έρευνα (τόσο απλόχερα χρησιμοποιούμενη για άλλους!) θά άρκοῦσε γιά νά τούς κατατάξη σέ κατηγορία άχαρακτήριστη γραπτώς, εἶναι πολιτικά καί ἔθνικά ἐγκληματική. Γιατί ἡ συγγένεια μέ ἄλλοφύλους διεθνιστάς, τῶν ὁποίων ἡ πίστις πηγαίνει μέ ἄλλη, ἀμέσως ἐνδιαφερομένη «μερίδα», εἶναι ἀπαράδεκτη...

Οἱ ἐνδείξεις ὅτι ὁ Κίσεινγκερ εἶχε καί τόν στόχο τῆς πώσεως τοῦ καθεστώτος, ἰδίως στήν περίπτωση ἀποτυχίας τοῦ ἐγχειρήματος, εἶναι ἀρκετές. Οἱ συνεννοήσεις του μέ τούς Ἑλληνες παλαιούς πολιτικούς, εἴτε μέσω τρίτων ἐδῶ, εἴτε καί προσωπικῶς ἀκόμη, στό ἐξωτερικό, ἦταν πολλές καί συχνότατες κατά τό 8μηνο τῆς 25ης Νοεμβρίου. Ἰδιαίτερα μέ ἕναν ἀπ' αὐτούς, πού, μέ τήν εὐκαιρία λόγῳ ὑγείας καί παρακολουθήσεως ἱατρικῆς, βρισκόταν στίς ΗΠΑ ἐπί ἀρκετόν καιρό, εἶχε πολλές καί ἐποικοδομητικές συνομιλίες...

Ἀλλά τό βασικώτερο ἦταν οἱ συνεννοήσεις του μέ μερικούς ἀπό τά στρατιωτικά «στηρίγματα» τοῦ καθεστώτος, πού, ὅπως ἀποδείχθηκε κατά τήν μοιραία καί κρίσιμη στιγμή τῆς 20-23ης Ἰουλίου, ἦταν καί «ἀνταλλαγματικές» καί ἀποφασιστικές γιά τήν ἐπισφράγισι τοῦ δράματος... Καί οἱ μετέπειτα προσπάθειες τῶν μεταϊουλιανῶν κυβερνήσεων νά τούς κρατήσουν μακριά ἀπό κάθε δημοσιότητα, μέ κάθε εἶδους νομικά «πυροτεχνήματα», εἶναι χαρακτηριστικές τῆς ἀπίστευτης χαμέρπειας πού πρυτάνευσε στούς πρωταγωνιστάς τοῦ δράματος, τότε!

Τό Δράμα!

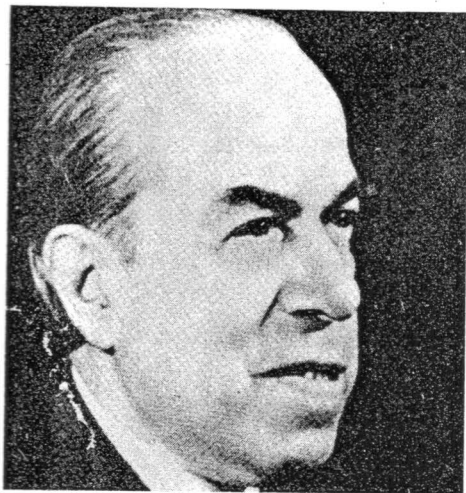
Συνοπτικά (τό ὁμολόγησε καί ἡ «Ἀκρόπολις» 1.12.76), χρησιμοποιήθηκε ἀκριβῶς τό ἴδιο «σενάριο» πού εἶχε χρησιμοποιηθῇ τό Νεόμβριο τοῦ 67, μέ «μικρές» μόνο διαφορές: Δέν ὑπῆρχε πλέον Διγενῆς γιά νά ἐλέγχει τήν κατάσταση, οὔτε πολιτικός νοῦς στήν Ἀθήνα!

Ὅπως τό 67, χρειαζόταν τό φυτίλι, πού ἔπρεπε νά εἶναι ἡ καθαρή ἀπειλή κατά τῆς ἐλληνικῆς παρουσίας στήν Κύπρο, ὥστε νά προκληθῇ ἡ ἀντίδρασις τῶν Ἀθηνῶν. τό 67 εἶχε χρησιμοποιηθῇ ἡ πρόσκλησις τοῦ Ντενκτάς ἀπό τόν Μακάριο, μετά τίς συνομιλίες Κληρίδη - Λυσσαρίδη στήν Ἀγκυρα. Τό 74, χρησιμοποιήθηκαν οἱ «προειδοποιήσεις» πρὸς τόν Μακάριο ὥστε νά φοβηθῇ καί ἡ περίφημη «Ἐπιστολή Μακαρίου», πρὸς τήν Ἀθήνα, μέ τήν ὁποία ζητοῦσε τήν ἀμεση ἀνάκλησι τῶν Ἑλλήνων ἀξιωματικῶν!

Γιά τήν ἐπιστολή αὐτή, πού ἦταν τό σῆμα τῆς Κρίσεως, πολλοί ἀπόρρησαν μέ τήν γιά πρώτη φορά ἔλλειψι διορατικότητος τοῦ Μακαρίου, ὁ ὁποῖος διεκύβευσε ἔτσι ὅλα ὅσα εἶχε κατορθώσει, ἀκόμη καί τήν ζωή του!

Πόσοι ξέρουν ὅμως ὅτι, ἴσως, ἡ «Ἐπιστολή Μακαρίου», δέν ἦταν τοῦ Μακαρίου;

Πόσοι ξέρουν ὅτι πιέσθηκε νά συμφωνήσῃ ἀφοῦ ἔλαβε γνῶσιν μέρους μόνο τῆς συνομισίας ἀπό «ἐπίσημα» χεῖλη τοῦ Λονδίνου καί τοῦ Παρισιῦ, γιά τήν βεβαιότητα (αὐτή τήν φορά) τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἐγχειρήματος πού εἶχε ἀποτύχει τό 1967;

ο αγνώστος Χ!

Υπάρχει καί κυκλοφορεί χωρίς διάψευσι ή έξής πληροφορία: «Η «Έπιστολή Μακαρίου» συνετάχθη στήν Αθήνα, από γνωστό πολιτικό πρόσωπο, πού ήταν ό ούσιαστικός έγχώριος παράγων τής συνομωσίας τής άνατροπής του καθεστώτος καί ό όποιος έπαιξε πρωτεύοντα καί άπολύτως άποφασιστικό ρόλο κατά τήν συνεδρίασι τών πολιτικών άρχηγών τής 23 Ιουλίου 1974, άποκαλύπτοντας τά πάντα στον θλιβερό πρόεδρο τής στιγμής καί υποχρεώνοντά τον νά καλέση στό τηλέφωνο τόν εις τήν Έσπέριαν άδημονούντα ήδη από τό πρωί «έθνοσωτήρα»!

Τή έπιστολή παρέλαβε γνωστός ως... άκίνδυνος καί υπέργηρος πολιτικός, ό όποιος μέ πρόφασι τά... λουτρά, ταξίδευσε στό Παρίσι καί στό Λονδίνο πρώτα, όπου, μετά τίς «μικροδιορθώσεις», ή έπιστολή έπεκυρώθηκε καί κατόπιν τήν μετέφερε ό ίδιος στήν Λευκωσία γιά νά «καθαρογραφη» από τόν Μακάριο καί νά σταλῇ στήν Αθήνα!

Όλη ή σκηνοθεσία αὐτή, εάν άληθεύη, όπως φαίνεται εκ τών υπεράνω λέει άρκετά γιά νά αισθανθῇ ναυτία όποιοσδήποτε πραγματικός Έλληνας...

Στήν σκέψι του Κίσσινγκερ καί τών συνομωτών, ήταν βέβαιο τό πώς θά άντιδρούσε ή Αθήνα, ιδίως μάλιστα μετά τίς «διαβεβαιώσεις» του Σίσκο. Είναι όμως παράξενο, πώς ό Μακάριος έχασε τήν ψυχραιμία του σέ τέτοιο σημείο, ώστε νά προκαλέση τήν κρίσι καί νά μήν ύπολογίση ούτε τήν Αθήνα, ούτε τήν Αγκυρα! Είχε κι αυτός «διαβεβαιώσεις» προστασίας από τήν Ούάσινγκτων, τό Λονδίνο, ή καί τών δύο; Άγνωστον, αλλά πιθανόν! Παρασύρθηκε από τό μίσος του κατά του καθεστώτος τών Αθηνών; Φαντάσθηκε ότι ήταν άδύνατον νά τολμηθῇ όποιαδήποτε έπίθεσις κατά τής Κύπρου; Όλα είναι πιθανά καί ίσως όλα νά μέτρησαν τήν στιγμή εκείνη. Ο λόγος του, στίς 18-19 Ιουλίου, στό Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, δείχνει ότι όλες αὐτές οί εικασίες έχουν τό μερίδιο τους στήν πραγματικότητα...

Ο λόγος αὐτός, ούδέποτε δημοσιεύθηκε στον καθημερινό έλληνικό «έλεύθερο» τύπο, ώστε νά μήν πληροφορηθῇ ό Έλληνικός Λαός τί είδους άνθρωπος ήταν ό Μακάριος καί τί είδους πράξεις έφθασε νά κάμη έναντίον τής Φυλῆς του, τής πατρίδος του καί τής ίδιας τής Κύπρου, νά ικανοποιήση τό πάθος του γιά τήν φιλαργία! Ο Γραικυλισμός καί τό σύνδρομο του Έφιάλτη είναι, δυστυχώς, καί γνωστά καί συχνά άπαντώνται στους Έλληνες. Τό νά φθάση όμως ό ήγέτης τής Κύπρου, μετά από 20 χρόνια άγώνων αιματηρών καί άμέριστης βοήθειας από τήν Ελλάδα, στό σημείο νά «αταγγέλλη τήν Ελλάδα ως εισβολέα, ως ταραξία τής ειρήνης καί ως καταπατητή τής... Ζυρίχης (πού κατήγγελε επί χρόνια, άφοῦ τήν είχε καί ό ίδιος ύπογράψει!) είναι πρωτοφανές! Τό νά φτάση στό σημείο νά ζητῇ τήν βοήθεια τής Τουρκίας (δηλαδή τήν εισβολή), προς άποκατάστασι τής «διαταραγμένης νομιμότητας» (δηλαδή του έαυτου του!), είναι άπίστευτο.

Αλλά καί τό νά ισχυρίζεται ότι ή Κύπρος δέν κινδυνεύει από τήν Τουρκία, αλλά από τήν Ελλάδα, νομίζοντας ότι ή Τουρκία θά τόν... άποκαθιστούσε, είναι δύσκολο νά βρεθῇ κατάλληλος χαρακτηρισμός...

(Παρατίθεται στό τέλος, σαν παράρτημα τό πλήρες κείμενος του λόγου Μακαρίου, στήν νυκτερινή (17-18 Ιουλίου 1974) συνεδρίασι του ΟΗΕ.

Κανελλόπουλος: Τό αιώνιο θύμα...

Ἐδῶ ἡ ὁμιλία τοῦ Μακαρίου (φυλλάδιο)

Ἀπ' αὐτό τό κατάπτυστο γιά κάθε Ἑλληνική συνείδησι κείμενο, φαίνεται καθαρά τό μέγεθος τοῦ μίσους τῆς ἡγεσίας τῆς Κύπρου γιά κάθε τί Ἑλληνικό!

Ἀλλά καί μετά τήν τραγωδία ἀκόμη, ἡ κουτσουρεμένη αὐτή «ἡγεσία» ἔμεινε ἀμετανόητη: Στόν «Ἐλεύθερο Κόσμο» (14.1.77.), δημοσιεύθηκαν τά ἐξῆς:

Στίς 2 Ἰουνίου 1976, δημοσιεύθηκε στήν ἐφημερίδα «Γκάρντιαν» τοῦ Λονδίνου, ἐπιστολή τοῦ συμβούλου Τύπου στό Λονδίνο τῆς Κυπριακῆς Ἀρμοστίας Γ. Λανίτη, σέ ἀπάντησι ἐπιστολῶν Ἀγγλῶν, σχετικῶς μέ τήν ἐπέμβασι στήν Κύπρο στήν ὁποία τονίζονται τά ἐξῆς: «Θά ἦτο δι' ἡμᾶς εὐπρόσδεκτος οἰαδήποτε ἐπέμβασις, ἡ ὁποία θά μᾶς ἐγλύτωνα ἀπό τήν μισητὴν χούνταν καί τό ἀνδρεϊκελόν τῆς εἰς Κύπρον, Ν. Σαμψών. Ὁ κ. Ἐτζεβίτ, ἔχασε μίαν μοναδικήν εὐκαιρίαν. Ἐάν εἶχε πραγματοποιήσει ἓνα εἰρηνευτικόν ἐγχεῖρημα, ὅπως τό εἶχε δηλώσει... θά ἦδύνατο νά διεκδίκησιν τόν τίτλον τοῦ σωτήρος τῆς Κύπρου».

Στίς 15 Ἰουλίου 1974 πάντως, ὁ κύβος τῆς Εἰμαρμένης ἀποτελέσμα 20 χρόνων ἀβελτηρίας, δημαγωγίας, πρακτορισμοῦ, προδοσίας, φιλοδοξίας καί ἀνικανότητος χωρίς καμμία τιμωρία εἶχε ριφθῇ... Ἀνύποπτοι γιά ὅλα τά παιγνίδια πού παίζονταν στή πλάτη τους, οἱ ἀφελεῖς ἀλλά ἡρωϊκοὶ Ἕλληνες Ἀξιωματικοὶ τῆς Κύπρου, ἔκαναν τό πραξικόπημα πού τοὺς διέταξε ἡ Ἀθήνα. Πίστευαν ὅτι θά ἐπιτύχαιναν ἀμέσως. Δέν ἤξεραν, ὅτι ἐφ' ὅσον ἄλλοι εἶχαν προσεκτικὰ προετοιμάσει τήν ἐξέλιξι αὐτή, θά εἶχαν πάρει καί τά ἀπαραίτητα μέτρα γιά ν' ἀποτύχουν!

Ὁ «Θιάσος»...

Δέν εἶναι γνωστό πῶς ἀκριβῶς διέφυγε ὁ Μακάριος... Ὑπάρχουν πολλές ἐκδόσεις, ἡ μία πιό μυθιστορηματικὴ καί πιό «ῥωαιοποιημένη» ἀπὸ τήν ἄλλη! Τό πιθανώτερο εἶναι, πῶς οἱ πραγματικοὶ συνομῶτες – ξένοι καί ἰδίως οἱ ἐκεῖ τοποτηρηταὶ Ἀγγλοὶ! πού μέ κανένα τρόπο δέν ἤθελαν νά χάσουν τόν Μακάριο ἀφ' ἑνός καί ἀφ' ἑτέρου ἤθελαν νά ἀποτύχη τό σχέδιον Κίσسينγκερ ὡς πρὸς τήν «Νατοποίηση» τῆς Κύπρου, ἀπειλῆς γιά τίς βάσεις καί γιά τήν ἐκεῖ ἐπιρροή τους! – «χρονομέτρησαν» τήν σωτηρία τοῦ προστατευομένου τους, ὥστε ν' ἀποτύχη τό ἐγχεῖρημα στό βασικώτερό του σημεῖο καί νά ἐπέλθουν οἱ ἀναπόφευκτες συνέπειες. Ἡ ἐκδοσις τῆς «ἀπαγωγῆς» τοῦ Μακαρίου ἀπὸ ομάδα κομμάντος μέ ἑλληνικὲς στολές, ἡ στολὴ τῆς ΕΟΚΑ Β', εἶναι ἡ πιθανότερη μέσα στήν σύγχισι τῶν ἐπιχειρήσεων κατὰ τοῦ ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου. Τό βέβαιον εἶναι, ὅτι χρησιμοποιήθηκε ἀγγλικὸ ἐλικόπτερο γιά τήν μεταφορά του στήν Πάφο, πρᾶγμα ποὺ ἐπιβεβαιώνει ἀπόλυτα τήν ἀγγλικὴ ἀνάμειξι!

Μέ τόν Μακάριο ἀσφαλῆ, ἡ «νομιμότης» ἐξακολουθοῦσε νά ὑπάρχει καί οἱ ὁπαδοὶ του νά ἔχουν ἡγεσία. Ἀπὸ τήν στιγμή ἐκείνη, τό

πραξικόπημα και οι υπεύθυνοι του ήταν οι «παράνομοι», ανοίγοντας έτσι το δρόμο για τις γνωστές εξελίξεις, τόσο στην Ελλάδα, όσο και στην Κύπρο:

Ένας ένας και με «χρονόμετρο», τα μέλη του «Θιάσου Σκιών» έβγαιναν ή έμπαιναν από την Σκιά και στην Σκιά...

Στην Αθήνα, ή σύγχυσις ήταν μεγάλη. Όχι για όλους όμως! Ένώ ο «Αόρατος Δικτάτωρ», καταλαβαίνοντας επιτέλους – πολύ αργά! – τον έμπαιγμό του και την καταστροφή, προσπαθούσε να λάβη τα απαραίτητα πλέον πολεμικά μέτρα, ένας ένας, τα «στηρίγματά του» αποτραβιόντουσαν, ή άρχιζαν να παίζουν κάποιο προδιαγεγραμμένο ρόλο...

Αλλά και στο εξωτερικό συνέβαιναν περίεργα πράγματα, πού μέχρι σήμερα δεν έχουν ξεκαθαρίσει καθόλου και... ευλόγω! Ξεκινώντας από μερικά εξακριβωμένα γεγονότα πλέον, έναπόκειται στο καθένα να βγάλει τα συμπεράσματά του:

α) Από αγγλικές εφημερίδες των ημερών εκείνων, ξέρουμε πως ο πρωθυπουργός της Τουρκίας Έτσεβίτ έκαμε ένα γρήγορο ταξίδι στο Λονδίνο, πράγμα πού φωτίζει πάλι τον Αγγλικό ρόλο στην υπόθεση. Γιατί για κάποιο άλλο λόγο θά μπορούσε, σέ τόσο κρίσιμες για τα συμφέροντα της χώρας του στιγμές, να λείψει ο πρωθυπουργός, εκτός από την ανάγκη να «διακανονίση» τα θέματα μέτην συνεγγυήτρια δύναμη;

β) Από αγγλικές εφημερίδες, ξέρουμε πως την ίδια ακριβώς περίοδο – τί παράξενη σύμπτωση! – έφθασε στο Λονδίνο, για ένα «σταθμό ταξιδίου» και ο έβραιοαμερικανός Κίσιινγκερ!

γ) Από τις ίδιες πηγές πάντα, μαθαίνουμε ότι και οι δύο αυτοί κύριοι συναντήθηκαν πολλές φορές και επί ώρες, αρχικά με τον πρωθυπουργό Ουίλσον και «μερικούς κυρίους της σκιάς» της Αγγλίας, ύστερα μόνοι τους...

δ) Μαθαίνουμε επίσης ότι κάποιο βράδι των ημερών εκείνων και για όλη την νύχτα, ως τό πρωί, κανένας δημοσιογράφος – παρ' όλο τό κυνηγητό – δεν μπόρεσε να έντοπίση πουθενά, ούτε τον Κίσιινγκερ, ούτε τον Έτσεβίτ, ενώ και οι δύο εμφανίζονται αργά τό επόμενο μεσημέρι σέ στιγμές... φιλικών αποχαιρετισμών, μέ έκδηλη την χαρά του Έτσεβίτ!

ε) Αργότερα, στις 21 Ιουλίου, μετά την απόβασι των Τούρκων, ο Κίσιινγκερ εμφανίζεται στους δημοσιογράφους της Ουάσινγκτων και λέει ότι έχω λόγους να πιστεύω ότι μία κυβερνητική μεταβολή βρίσκεται εν εξέλιξει στην Αθήνα! Κι αυτό δύο μέρες ένωρίτερα από την απότομη και... «απρόβλεπτη» μεταβολή! Πού και πως τό ήξερε πριν;

Πολλά κυκλοφορούν σάν συμπεράσματα και μερικοί τά γράφουν κιόλας, χωρίς να διαψευστούν ούτε να διωχθούν, στηριζόμενοι και σέ άνεξακριβωτες πληροφορίες, πού, αν αληθεύουν, χαρακτηρίζουν ένα αδίκημα κεφαλαϊώδες: Έσχάτη Προδοσία!

Πράγματι, στο αθηναϊκό περιοδικό «Νέοι Άνθρωποι» (άριθ. φύλ. 35-36, σελ. 38) δημοσιεύθηκαν τά εξής άπίστευτα:

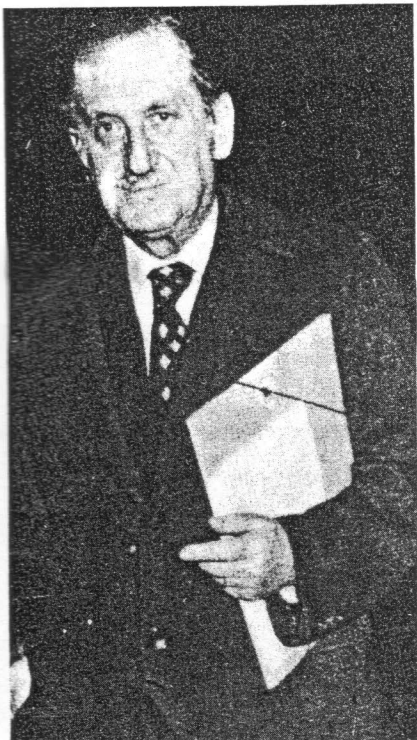
«Θά πρέπει να τεθή τέρμα μέ μία έπιστολή ανακοίνωσι στις

Άνδρουσόπουλος

Έξαφανίσθηκε όπως έμφανίσθηκε

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Αβέρωφ:

Επιστολογράφος, γεφυροποιός και... αριθμομνήμων;

διαδόσεις, πώς πρίν από τήν μεταπολίτευσι τοῦ Ἰουλίου, ὁ κ. Καραμανλῆς, κάπου ἔξω ἀπό τό Παρίσι, εἶχε κρυφές συναντήσεις τόσο μέ τόν Κίσιινγκερ, ὅσο καί μέ τόν Ἑτσεβίτ. Τέτοιες διαδόσεις – ψίθυροι, βλάπτουν τήν ὑπόθεσι τοῦ Ἔθνους»...

Δέν εἶναι δυνατόν νά πιστέψῃ κανένας Ἕλληνας, ὅτι μπορεῖ τέτοια ἀνήκουστη ὑπόθεσις νά εἶναι ἀληθινή! Τό γεγονός ὁμως παραμένει ὅτι:

α) Τό περιοδικό περιμένει ἀκόμη τήν διάψευσι ἢ τήν δίωξι τοῦ!

β) Ἡ σιωπή γιά τόν «φάκελλο Κύπρος» ἐξακολουθεῖ!

γ) Οἱ διαδόσεις γιά ὕπαρξι μαγνητοταινιῶν ἐγράφησαν καί στόν τύπο, χωρίς ποτέ νά διαψευσθοῦν, οὔτε νά διωχθοῦν οἱ ἐφημερίδες πού τό ἀνέφεραν, μέ πρωτοσέλιδους τίτλους!

δ) Κατά τίς τρομερές στιγμές ἐκεῖνες, ὁ αὐτοεξόριστος τῶν Παρισίων, σύμφωνα μέ τήν «Ἀκρόπολι» (11.12.76, σελ. 5, στήλη 1):

«... μέ δηλώσεις τοῦ ἀπό τό Παρίσι, τόν Ἰούλιο τοῦ 1974, ἀπευθύνθηκε εὐθέως στήν Ἑνοπλῆς Δυνάμεις καλώντας τῆς ν' ἀποπέμψουν τοὺς δικτάτορες»...

ε) Ὑπάρχει ἡ ὁμολογία τῆς ἰδίας ἐφημερίδος γιά τίς... φάσεις σχεδίου λύσεως πού ἀπέτυχε τό Νοέμβριο τοῦ 1967 καί πού ἐπρόκειτο νά πραγματοποιηθῇ (ἢ... λύσις!) τόν Ἰούλιο τοῦ 1974...

... Καί ἀνατριχιάζει κάθε Ἕλληνας!

Τά «Παράδοξα»!!!

Ἀλλά κι ἐδῶ γίνονταν πολλά «παράδοξα» γεγονότα:

Στίς 20 Ἰουλίου, οἱ Τοῦρκοι ἀποβιβάζονται σχεδόν ἀνενόχλητοι στήν Κυρήνεια!

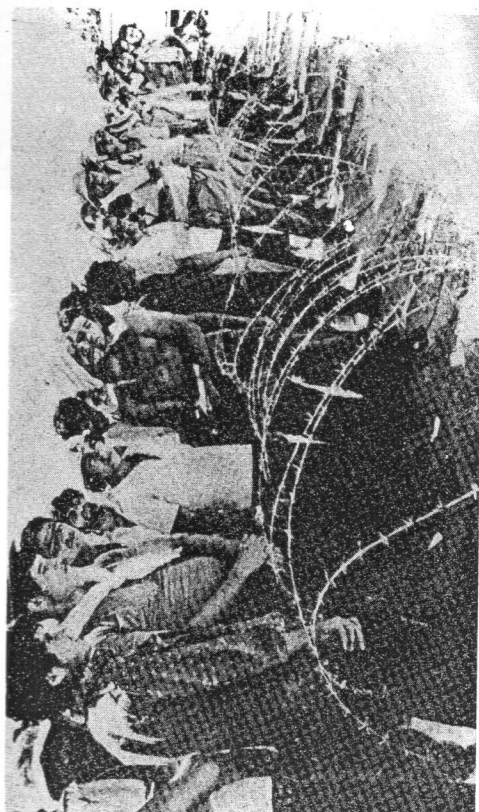
Τό παράδοξο εἶναι, ὅτι μόρεσαν νά διαπλεύσουν τά 50 μίλλια ἀνενόχλητοι καί ὅτι μέ τίς ραδιοεπικοινωνίες τῶν φυλακίων τῶν Ἑλλήνων, δόθηκαν ἀγωνιώδεις ἀναφορές, γιά τήν προσέγγισι τῆς τουρκικῆς νηοπομπῆς, πρὸς στήν Ἀθήνα... χωρίς καμμιάν ἀντίδρασι!

Τό παράδοξο εἶναι, ὅτι στό στενὸ περιπολοῦσαν ὑποβρύχια ἑλληνικά, πού ἄφησαν τήν νηοπομπή ἀνενόχλητη!

Τό παράδοξο εἶναι ὅτι ἀνοικτά τῆς Κύπρου (ἀνατολικά) περιπολοῦσαν καί... ἰσραηλινὰ πολεμικά πλοῖα μεταδόσεων (ἡλεκτρονικῶν)!

Τό παράδοξο εἶναι, ὅτι στήν Ἀθήνα, ξαφνικά καί μυστηριωδῶς, ἡ διαταγή μερικῆς ἐπιστρατεύσεως μετατρέπεται σέ διαταγή γενικῆς ἐπιστρατεύσεως, τελειῶς ἀχρηστῆς καί παράλογης, ἐφ' ὅσον εἶναι ἀδύνατο νά γίνη γενικὴ ἐπιστράτευσις σέ μία ἢ δύο ἡμέρες, ἀλλὰ μόνο κλιμακωτά... Τό ἀποτέλεσμα εἶναι τό μέ πολύ ὑποπτη προθυμία διαδοθέν παντοῦ «χάος»!

Τό παράδοξο εἶναι ἡ διάδοσις (ἀπό ποιούς καί γιατί;) ὅτι... δέν ὑπάρχουν ὅπλα στά κιβώτια, ἀλλὰ πέτρες, χωρίς ποτέ κανεῖς καί πούθενά οὔτε νά τά ἰδῇ, ἀλλὰ οὔτε καί νά διωχθοῦν οἱ «ὑπεύθυνοι» (Ἐκτός ἂν «κάποιοι» ἔβαλαν πράγματι μερικά ψεύτικα κιβώτια μέ

Τοῦρκοι αἰχμάλωτοι.

πέτρες στις αποθήκες καί... υπέδειξαν να ανοιχθούν αυτά πρώτα!

Τό παράδοξο είναι ότι τό *έγγραφο τής έπιστρατεύσεως ποτέ δέν δημοσιεύθηκε*, ούτε έμφανίσθηκε πουθενά αυτούσιο, ώστε να φανή *ποιού τήν υπογραφή φέρει...* Κανονικά πρέπει να φέρη τήν υπογραφή του τότε *Άρχηγού τών Ένόπλων Δυνάμεων*. Άλλά τήν φέρει; Καί άν τήν φέρει, πώς καί μέ ποιά διαταγή μετέτρεψε τήν μερική έπιστράτευσι σέ γενική; Καί γιατί; Καί άν δέν τήν φέρει, πώς έγινε έκτελεστή; Καί γιατί;

Τό παράδοξο είναι, ότι, από τήν 20η *Ίουλίου* καί μετά, ή *«κυβέρνησις τών παραγγελιοδόχων»...* *έξαφανίζεται!* Δέν υπάρχει τέτοιο προηγούμενο στήν *Ίστορία*, ποτέ καί πουθενά! Καί, τί περίεργο, κανείς άπ' αυτούς δέν διώκεται ούτε ένοχλείται ποτέ!

Τό παράδοξο είναι, ότι ό *«ύποχρεωτικός μεσολαθητής»* όμόφυλος του *Κίσιινγκερ*, *Σίσκο*, *έρχεται* ως διά μαγείας στήν *Άθήνα* καί διαπραγματεύεται μέ... τόν *Άρχηγό του Ναυτικού* καί μέ κανέναν άλλο!

Τό παράδοξο είναι, ότι ό *«διαπραγματευτής»* αυτός, είναι καί ό *έπικεφαλής τών... κοιμωμένων υποβρυχίων* καί τών άλλων μονάδων του Ναυτικού...

Τό παράδοξο είναι ότι ένώ, στίς 22 *Ίουλίου*, μετά από σύσκεψι τής ήγεσίας τών *ένόπλων δυνάμεων*, *δίνεται* ή διαταγή *δράσεως*, ή διαταγή... *δέν έκτελείται!* *Άντίθετα*, τά υποβρύχια *έπιστρέφουν*, μέ διαταγή του *Άρχηγού του Ναυτικού*.

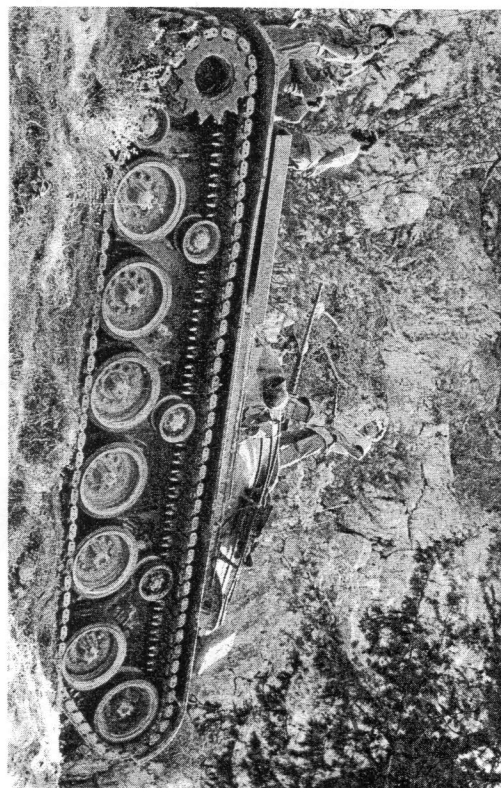
Τό παράδοξο είναι ότι έκτοτε, ό ναύαρχος *έμεινε ανενόχλητος* καί τήν μόνη φορά πού *ένοχλήθηκε* (π.χ. μέ τήν μήνυσι τής *«Έστίας»* *έναντίον του*) *έπενέβη άνοικτά* ό... ύπουργός
Δικαιοσύνης καί κατέσχε τά στοιχεία τής *δίκης!*

Τό παράδοξο είναι, ότι ό τότε *άρχηγός τής ΚΥΠ*, *«πληροφορεί»* τήν *Άθήνα* ότι *«οί Βούλγαροι συγκεντρώνουν στρατεύματα»*.

Η λογική όμως λέει ότι οι Βούλγαροι καί οι Ρώσοι δέν θά πρέπει να *έβλεπαν* μέ κακό μάτι τήν σύγκρουσι δύο μελών του ΝΑΤΟ, από τήν όποία, όπωδδήποτε, *μόνο κέρδη* θά *μπορούσαν ν' άποκομίσουν!* Καί ή *«συγκέντρωσις Βουλγαρικών στρατευμάτων»* θά άποτελούσε *έμπόδιο* σέ τέτοια σύγκρουσι!

Στήν *«Έλευθεροτυπία»* (26.6-29.6.1978) δημοσιεύθηκαν οι καταθέσεις *άξιωματικών* πού ήσαν στήν Κύπρο καί στό Λονδίνο, από τίς όποιες *συνάγεται* σαφώς, ότι τήν *«πληροφορία»* αυτή, τήν *έδωσαν* οι *Άγγλοι (!)* καί τήν *διεύψεσαν* μετά από 20 μέρες, όταν τό κακό είχε γίνει. *Ότι* αυτοί οι *άξιωματικοί* είχαν διαψεύσει άπο τήν πρώτη στιγμή τήν πληροφορία, χωρίς όμως να γίνουν άκουστοί! *Γιατί; Μήπως* γιατί δέν *έπρεπε* να γίνουν; Τό συμπέρασμα είναι ότι σαφώς ή *«πληροφορία»* *δόθηκε* από τούς *Άγγλους* γιά να *άποτραπή* ή *στρατιωτική δράσις* μας στόν *Έβρο* καί έτσι να *έπιτύχη* τό *σχέδιο* τής *έλληνικής ήττας*.

Τήν *έξακρίβωσε* τήν πληροφορία ό κ. *άρχηγός*; Καί άν είχε τόσο *«άκριβεις»* πληροφορίες, γιατί καί πώς δέν *έμαθε* γιά τήν *έπιβίβασι* τών *Τούρκων* στά πλοία καί τόν *άπόπλου* τής *νηοπομπής*; Καί άν δέν τήν *έμαθε*, πώς καί γιατί *παρέμεινε* στόν *Στρατό* – καί... *προήχθη!* μετά τήν *μεταπολίτευση*, ένώ *«άλλοι»* *έφυγαν*; Καί άν τήν *έμαθε*, γιατί δέν τήν *άνεκοίνωσε*; Καί άν τήν

άνεκοίνωσε, σέ ποιόν; Καί πώς καί γιατί δέν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν;...

Τό παράδοξο εἶναι, ὅτι ἐνῶ ἡ διαταγή δράσεως τῆς 22ας Ἰουλίου δέν ἐκτελεῖται, καμμιά εὐθύνη δέν ζητεῖται ἀπό κανένα καί ποτέ! Ἄνυπακοή σέ τέτοιες διαταγές, πώς χαρακτηρίζεται καί ἀπό τήν Λογική καί ἀπό τούς Κανονισμούς τοῦ Στρατοῦ; Καί πώς, δύο ἀπ' αὐτούς πού λογικά παρήκουσαν στήν ζωτική γιά τά ἐθνικά συμφέροντα διαταγή δράσεως, παρέμειναν στόν Στρατό; Καί... προήχθησαν κι αὐτοί;

Τό παράδοξο εἶναι ὅτι τό ἀγγλικό ἀεροπλανοφόρο «Ἑρμῆς» βρίσκεται, στίς 20 Ἰουλίου, ἀγκυροβολημένο ἔξω ἀπό τήν Κυρήνεια καί ὄχι μόνο δέν ἐπεμβαίνει (ὅπως ἔχει τήν ὑποχρέωση ἀπό τίς Συμφωνίες τῆς Ζυρίχης, ὡς σκάφος ἐγγυητρίας τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Κύπρου Δυνάμεως), ἀλλά, ἀντίθετα, τά τουρκικά ἐλικόπτερα ἀποβάσεως ἀλεξιπτωτιστῶν γεμίζουν ἀνδρες, ὕλικο καί καύσιμα, πάνω σ' αὐτό!!

Ὅλα αὐτά τά παράδοξα, εἶναι κυριολεκτικῶς ἀνεξήγητα, γιά ὁποιον προσπαθεῖ νά δώση ἀπαντήσεις μέ κριτήρια ἀπλά, πατριωτικά, ἐθνικά, λογικά...

Ἀντίθετα, ἐξηγοῦνται εὐκόλα καί συνδέονται λογικώτατα, ἀν τεθοῦν ὑπό τό φῶς μιᾶς ἀπίστευτης ἐκ πρώτης ὄψεως, ἀλλά, δυστυχῶς, ἀπό τά γεγονότα καί τά παράδοξα ὑπαγορευομένης Ὑποψίας...

Στήν «Ἐλευθεροτυπία» τῶν ἰδίων ἡμερομηνιῶν (26-29.6.-1978) καταγγέλλονται ὀνομαστικῶς στρατηγοί καί ναύαρχος καί... κανένας τους δέν ἐνοχλεῖται, πλήν μιᾶς χλιαρῶς καί φοβισμένης «διαψεύσεως» ἐνός ἀπ' αὐτούς!

Στήν «Ἀπογευματινή» (10.6.78) καταγγέλλει τήν ἀδράνεια τοῦ Στόλου κατά τίς κρίσιμες στιγμές καί λέει ὅτι μέ τήν ὑπεροπλία τῶν 4 νεοτεύκτων ὑποβρυχίων καί τῶν 5 πυραυλακάτων, ἦταν σέ θέσι νά καταστρέψῃ μέσα σέ λίγα λεπτά τήν τουρκική νηοπομπή! Σιωπή καί γι' αὐτά...

Ἀλλά τά παράδοξα, δυστυχῶς, δέν σταματοῦν ἐδῶ. Ἐπεκτείνονται καί στίς ἴδιες τίς στιγμές τῆς μεταπολιτεύσεως...

Γιατί εἶναι παράδοξη ὁλόκληρη ἡ τραγωδία τῆς 23ης Ἰουλίου. Πῶς ἄλλοιῶς νά ἐξηγηθοῦν τά ἐξῆς:

α) Ὁ «Ἀοράτος Δικτάτωρ», ἐνῶ φέρει ὅλη τήν εὐθύνη τῆς καταστροφῆς, ἀνεξάρτητα ἀπό τίς προδοσίες (πού στό κάτω κάτω, ὀφείλονται στήν ἀνικανότητα ἢ ἀδυναμία του νά διαλέξῃ συνεργάτες καί νά ἔχῃ στοιχειώδη πολιτική σκέψη) ξαφνικά, ἀντί νά προσπαθήσῃ νά ἐπανορθώσῃ τά σφάλματά του, ἀγωνιζόμενος μέ χέρια, πόδια, δόντια, παραιτεῖται καί... φεύγει στό σπίτι του! Καί αὐτά, ἐνῶ ἔχει ἀκόμη τήν δύναμί του σχεδόν ἀκεραία καί πιστούς παντοῦ! Ποιός τόν ἀνάγκασε, ποιός εἶχε τήν δύναμι νά τόν ἀναγκάσῃ; Κανείς δέν μπορούσε... Καί ἂν λιγοψύχησε μπροστά στά βάρη τῶν εὐθυνῶν του, γιατί καί πῶς νόμιζε ὅτι μπορούσε νά κυβερνήσῃ τήν Ἑλλάδα; Ποιά «μυστηριώδης» ἐπέμβασις καί ποίου, τό πέτυχε καί γιατί; Γιά νά ἐπιτύχῃ ἡ συνομωσία; Εἶναι ἡ μόνη λογική ἐξήγησις ἐφ' ὅσον στήν θλιβερή συνέντευξί του, ὁ «Πρόεδρος τῆς 25ης Νοεμβρίου» εἶπε ὅτι «ὅλους μπορούσε νά μᾶς δέσῃ»!

β) Ἡ σύσκεψις τῶν πολιτικῶν, πού κάλεσε ὁ «Πρόεδρος» στίς 23 Ἰουλίου κατέληξε – ἂν δέν ἦταν ἤδη ἀπό τήν ἀρχή – σέ φάρσα! Πῶς ἐξηγεῖται τό ὅτι στήν «διακοπή» στίς 2 μ.μ., ἐπίσημος πρωθυπουργός, ἀποδεκτός ἀπό ὅλους πλὴν δύο (Ἀβέρωφ, Μαῦρος), ἦταν ὁ Παναγιώτης Κανελλόπουλος καί στίς 7 μ.μ. ἦταν... τίποτα;

Ἐξηγεῖται, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Μαῦρος κέρδισε χρόνο, προφασιζόμενος τήν ἀνάγκη νά... συμβουλευθῇ τούς φίλους του, ἀναβάλλονται ἔτσι τόν ὁριστικό διορισμό τοῦ Κανελλόπουλου...

... Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν, ὅτι στίς ἀναφερθεῖσες ἀπό τόν τύπο (χωρίς διάψευσι ἢ διῶξι) διαδόσεις γιά «μαγνητοταινίες», στά χέρια τοῦ Ἰωαννίδη, γίνεται λόγος γιά περίεργες τηλεφωνικές συνδιαλέξεις τῶν ἐνδιαφερομένων μέ τό ἐξωτερικό... Ποῦ εἶναι καί γιατί κρύβονται;

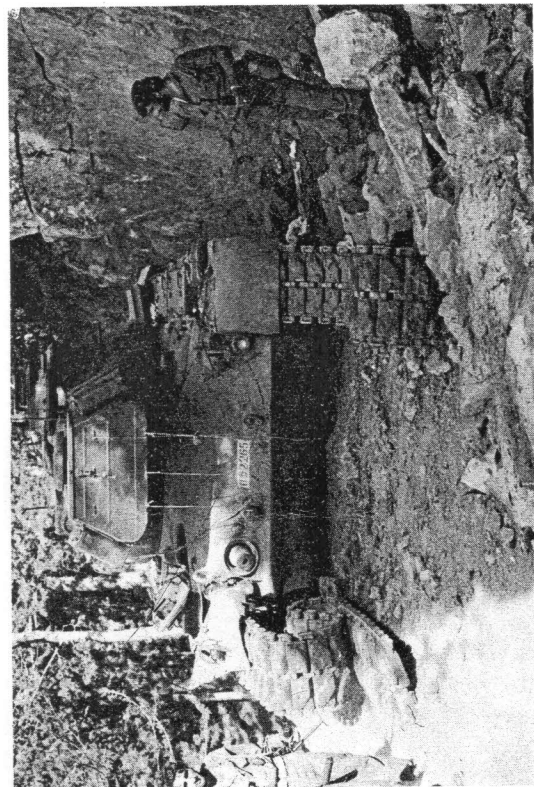
... Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι στήν συνέντευξι τοῦ τότε «Πρόεδρου» ἀποκαλύφθηκε, πῶς ἡ ἀναβολή ἐγινε μέ ἐπιμονή τοῦ Μαύρου καί ὅτι κάποιος ἄλλος παρέμεινε καί τόν... ἔπεισε νά καλέσῃ τόν Καραμανλῆ στό τηλέφωνο, τόν ἀριθμό τοῦ ὁποίου... ὅπως τυχαίως, εἶχε στήν τσέπη του!

... Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι ὁ Κανελλόπουλος δέν εἶχε συμμετάσχει σέ καμμιά ἀπολύτως ἀπό ὅλες τίς περίεργες διαβουλεύσεις καί συνεννοήσεις, τόσο τοῦ 1967, ὅσο καί τοῦ 1974 καί, συνεπῶς, ἦταν ἀδέσμευτος, ἄρα... ἀκατάλληλος γιά τόν ρόλο πού ἔπρεπε νά παίξῃ ὁ νέος πρωθυπουργός, πού ἦταν – ὅπως ἐκ τῶν ὑστέρων ἀποδεικνύεται – ρόλος «Εἰρήνης πάση θυσίᾳ ἐθνικῆς»!

... Ἄν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι οἱ ἐφημερίδες, πάλι, ἔγραψαν ὅτι ὁ Κανελλόπουλος εἶχε δώσει ἐντολές κηρύξεως πολέμου πού ἀσφαλῶς, ἦταν τό μόνο πού δέν ἤθελαν οὔτε οἱ συνομῶτες, οὔτε προπάντων οἱ ξένοι πάτρωνές τους, γιατί θά ξήλωνε ὅλη τήν ὑπόθεσι, ὡς πρὸς τίς προσωπικές τους φιλοδοξίες ἀφ' ἐνός, τίς ἐπιδιώξεις τοῦ Κίσεινγκερ καί τῶν Ἀγγλων ἀφ' ἐτέρου!

Ὅλα αὐτά τά «παράδοξα» ἐξηγοῦνται μόνον ἂν παραδεχθῇ κανεῖς τό ἀπίστευτο, τό βδελυρό, τό ἀπελπιστικό γιά τήν φῦσι μας, σάν Ἕλληνες, συμπέρασμα.

ΟΤΙ Η ΚΥΠΡΟΣ ΧΑΘΗΚΕ ΓΙΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΩΝ ΣΥΓΚΡΟΤΗΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΞΕΝΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΥΦΘΗΚΑΝ ΜΕ ΑΠΙΣΤΕΥΤΑ ΑΗΔΙΑΣΤΙΚΟΥΣ ΜΑΝΔΥΕΣ ΨΕΥΔΟΥΣ ΚΑΙ ΥΠΟΚΡΙΣΙΑΣ...

Ἡ Χαριστική βολή...

Στίς 24 Ἰουλίου 1974, πρώτη μέρα τῆς «Νέας Δημοκρατίας», πού τόσο... προφητικά (;) εἶχε περιγράψει ὁ καπετάν Γιώτης σύντροφος Φλωράκης (καί μέ λεπτομέρειες μάλιστα) στό 9ο συνέδριο τοῦ ΚΚΕ, τό Μάρτιο τοῦ 1974 στήν Ἀν. Γερμανία, ἡ πρώτη αὐτῇ μέρα τῆς «ἐλευθερίας», ἐσήμανε καί τήν τελευταία μέρα ἐλευθερίας γιά τό 40% τῆς μαρτυρικῆς Κύπρου...

Μαῦρος: Πῆρε ἀμπάριζα καί... τᾶσπασε;

Πράγματι, στίς 24 Ἰουλίου, οἱ Τούρκοι δέν εἶχαν κατορθώσει ἀκόμη νά πάρουν καμμιά βασική περιοχή καί, μέ τεράστιες ἀπώλειες ἀπέναντι σέ ἀπροσανατόλιστους καί χωρίς κέντρο λήψεως ἀποφάσεως, ἐλαχίστους γενναίους Ἑλληνες ἀξιωματικούς καί στρατιῶτες, δέν κατεῖχαν παρά 5% ἐρημικοῦ κυπριακοῦ ἐδάφους.

Ἡ τραγική καί ἀπίστευτη συνέχεια, εἶναι πολύ γνωστή γιά νά ἀφηγηθῇ! Ἐνα μήνα ἀργότερα, στίς 25 Αὐγούστου ὑπό «Δημοκρατική Κυβέρνησι Ἐθνικῆς Ἐνότητος (ὦ, εὐφημισμός!) οἱ Τούρκοι, παραβιάζοντας συμφωνίες ἐκεχειρίες, ἀνακωχές καί... «ἐπίσημες διαπραγματεύσεις τῆς Γενεύης», εἶχαν καταλάβει τό 40% τῆς Κύπρου, χωρίς καμμιά ἐλληνική ἀντίδρασι (ἐκτός ἀπό... λόγια!)

ΓΙΑΤΙ;

Ἄν περιορισθοῦμε, στό σημεῖο αὐτό, ν' ἀναφέρωμε μόνον μερικά γεγονότα, ἐξοργιστικά καί – ἀλλοίμονο – ἀληθινά, πού δημοσιεύθηκαν στὸν τύπο (στά ψιλὰ ἢ στά σχόλια) χωρίς καμμιά διάψευση, ἀπάντησι, ἢ ἔστω καί ἐνδειξι ἐνοχλήσεως κᾶν... (᾽Ω βουβαλοδερμιάσις, προοίμιον τοῦ καρκινικοῦ θανάτου!).

α) Ἀπὸ τὸν «Ἐλεύθερο Κόσμο» (14.1.1977):

Κατὰ τὴν δίκην διὰ τὰ γεγονότα τοῦ Πολυτεχνείου, ὁ συνήγορος κ. Ἀλφαντάκης ἐρώτησε τὸν κ. Μαῦρο: «Εἶναι ἀληθές ὅτι εἰς τὴν συνέντευξίν σας πρὸς τὴν ἀγγλικὴν τηλεόρασιν τὴν 18ην Ἰουλίου ἐζητήσατε ἐπέμβασιν τῶν ἐγγυητριῶν δυνάμεων εἰς τὴν Κύπρον; Ὁ κ. Μαῦρος ἀπήντησεν: «Ὅταν ἀνετράπη ὁ Μακάριος, ὥφειλαν νά ἐπέμβουν αἱ ἐγγυήτραι δυνάμεις διὰ νά ἀποκαταστήσουν τὴν τάξιν καί τὴν νομιμότητα».

Δηλαδή, ὅπως καί γιά τὸν Λανίτη τῆς Κύπρου, γιά τὸν Μαῦρο ἔπρεπε νά ἐπέμβουν οἱ ...ἐγγυήτριες δυνάμεις!... Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον σύμφωνα μέ τοὺς ἰσχυρισμούς τοῦ ἰδίου τοῦ πρωθυπουργοῦ «Ἡ Κύπρος εἶναι πολύ μακριὰ γιά νά ὑποστηριχθῇ στρατιωτικῶς», τό ἀβίαστο συμπέρασμα τῶν λόγων τοῦ Μαῦρου εἶναι ὅτι... ἔκαμε ἐκκλησι στίς ἄλλες δύο, δηλαδή καί στήν... Τουρκία!

Καί ὁ Μαῦρος αὐτός ἦταν ὁ... διαπραγματευτὴς στήν Γενεύη!

Καί ἀπὸ τὸν Μαῦρο αὐτόν, περίμενε ἡ Ἑλλάς... διπλωματικὴ ἐπιτυχία!

Καί τὸν Μαῦρο αὐτόν, ὑποδέχθηκαν... διθύραμβοι τύπου καί «Ἑλλήνων», στὸν ντροπιασμένο γυρισμό ἀπὸ τὴν ταπείνωσι τῆς Γενεύης!

Νά ἀηδιάζῃ κανεὶς τὴν Φυλὴ τοῦ ὅπως τὴν κατήντησαν!

β) Ἀπὸ τὴν «Ἑστία» (10.12.76) γιά τὴν Ἀγγλία:

Τό θέρος 1974 παρέσχον πᾶσαν βοήθειαν εἰς τοὺς Τούρκους εἰσβολεῖς καί ἠρνήθησαν νά ὑλοποιήσουν, μετὰ τῆς Ἑλλάδος, τό δικαίωμα καί τὴν ὑποχρέωσιν πού εἶχον δυνάμει τῶν Συνθηκῶν, νά προστατεύσουν τὴν Κρυσπριακὴν ἀνεξαρτησίαν. Μάλιστα δέ, ἀνέλαβον θαλασσίας περιπολίας καί ἀπὸ ἀέρος ἀναγνώρισεις, ἵνα μὴ δυνηθῇ ἡ Ἑλλάς νά ἀποστείλῃ οἰανδήποτε βοήθειαν

πρός τήν σφαγιαζομένη Κύπρον, όταν δέ τās πρώτας πρωινάς ὥρας τῆς μοιραίας 22ας ᾽Ιουλίου 1974 μερικά ᾽Ελληνικά μεταγωγικά μετέφεραν μίαν μοῖραν καταδρομέων εἰς Λευκωσίαν δραματικές περιστάσεις, οἱ ᾽Αγγλοι προειδοποίησαν τήν ᾽Ελλάδα, ὅτι εἰς τό μέλλον θά κατέρριπτον οἰονδήποτε ἀεροπλάνον θά ἐπεχείρει νά προσγειωθῇ ἐπὶ Κυπριακοῦ ἐδάφους. Εἶναι, βεβαίως, περιττόν νά λεχθῇ ὅτι κατά τήν ἰδίαν ὥραν Τουρκικά μαχητικά παντός τύπου μέ ἀπόλυτον ἀνεσιν παράδιδον τήν μαρτυρικήν Κυπριακήν γῆν εἰς τόν ἀφανισμόν!

Δέν χρειάζονται σχόλια...

γ) ᾽Από τούς «Νέους Ἀνθρώπους» (᾽Ιανουαρίου 1977):

Εἰς τās 14 Αὐγούστου 1974 καί μετά τήν συμφωνίαν τῆς Γενεύης, μεταξύ ᾽Ελλάδος καί Τουρκίας, διὰ τήν κατάπαυσιν τοῦ πυρός εἰς τήν Κύπρον (ὑπουργός ᾽Εξωτερικῶν τότε ὁ κ. Γ. Μαῦρος καί τῆς Τουρκίας ὁ κ. Τσαγλαγιανγκίλ), οἱ Τοῦρκοι, παραβαίνοντες αὐτήν, ἐξαπολύουν τās ὀρδάς τοῦ ᾽Αττίλα 2 καί ἀρχίζουν νά καταλαμβάνουν ἀμαχητί τήν Κύπρον.

Τά ᾽Ελληνικά στρατεύματα, διατάσσονται ὑπό τῆς «ὑπαρκτῆς» καί νομίμου Κυβερνήσεως ᾽Εθνικῆς ᾽Ενότητος, νά ἀναχωρήσουν εἰς Κύπρον διὰ νά ἀντιμετωπίσουν τήν κατάστασιν.

᾽Εκκινεῖ τήν 15ην Αὐγούστου, ἐκστρατευτικόν σῶμα δυνάμεως 10.000 ἀνδρῶν, πλήρως ἐξοπλισμένον, μέ διαταγήν νά ἀνακαταλάβῃ τήν Κύπρον.

Τό ἐκστρατευτικόν αὐτό σῶμα δέν φθάνει ποτέ εἰς τήν μαρτυρικήν μεγαλόνησον. Διατάσσεται καί σταματᾷ εἰς διάφορα νησιά τοῦ Αἰγαίου καί εἰς τήν Κρήτην. Εἰς τό σημεῖον αὐτό πρέπει νά προστεθῇ ὅτι οἱ ἀξιωματικοί τοῦ ἐκστρατευτικοῦ σώματος, ἦσαν βέβαιοι ὅτι, μέ ἀπώλειας μεγάλας ἴσως ἓνας εἰς τούς δύο θά ἀνεκαταλάβαν τήν Κύπρον καί θά «πετοῦσαν» εἰς τήν θάλασσαν τούς Τοῦρκους. Καί ἦσαν ὅλοι, πρὸς τιμὴν του, ἀξιωματικοί καί ἄνδρες, ἔτοιμα νά ἀποθάνουν.

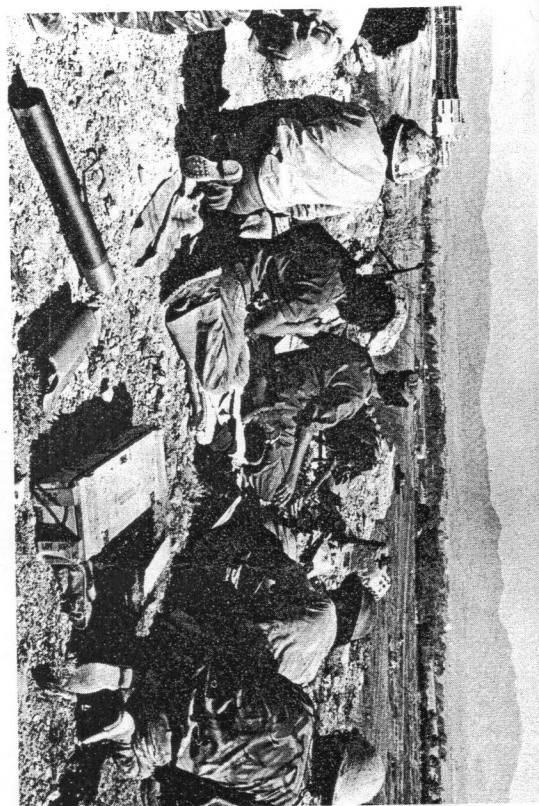
᾽Ερωτᾶται λοιπόν: Ποῖος ἔδωσεν τήν διαταγήν νά σταματήσῃ τό ἐκστρατευτικόν σῶμα;

Διατί δέν συνέχισε καί δέν ἐξεπλήρωσε τήν ἀποστολήν πού τοῦ εἶχε ἀναθέσει ἡ νόμιμος πλέον ᾽Ελληνική Κυβέρνησις ᾽Εθνικῆς ᾽Ενότητος, εἰς τήν ὁποίαν ὑπῆρχε καί ὁ ᾽Υπουργός ᾽Εξωτερικῶν καί ὄχι ὅπως εἰς τήν Κυβέρνησιν ᾽Ανδρουτσοπούλου πού εἶχεν καταργηθῇ ἀπό τόν κ. ᾽Αραπάκη;

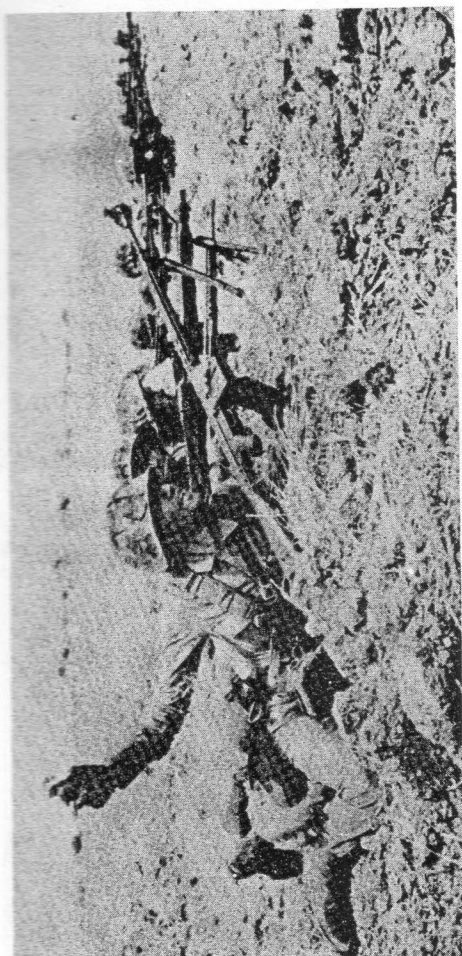
Μήπως ὁ ἴδιος παράγων πού ματαίωσεν καί τό πολεμικόν σχέδιον τοῦ ᾽Ιωαννίδη;

Μεγάλο καί πολύ «βαρύ» ἐρωτηματικόν.

Χρειάζεται δέ ἀπάντησις. Καί διὰ νά ληφθῇ ἡ ἀπάντησις καί νά λεχθῇ ἡ ἀλήθεια, πρέπει νά ΑΝΟΙΞΗ ὁ

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

φάκελλος της ΚΥΠΡΟΥ και να αποδοθούν ευθύνη, εκεί που πρέπει να αποδοθούν και προς πάσαν κατεύθυνση.

Χωρίς σχόλια κι αυτό... Και χωρίς ελπίδες να γίνη ή κάθαρσις του Φακέλλου επισήμως, τουλάχιστον όσο υπάρχουν οι πρωταγωνιστάι του!

δ) 'Από την «'Εστία» (20.12.76):

«Ούδεις ἐχέφρων πολίτης τῆς χώρας αὐτῆς ἀμφιβάλλει, πλέον ὅτι ἡ κυπριακὴ τραγωδία ἀπετέλεσε τὸ ἀπαίσιον προϊόν μιᾶς μετερνιχείου συναλλαγῆς εἰς τὸ διεθνὲς διπλωματικόν παρασκηνίον, εἰς τὴν ὁποίαν συνέπραξε καὶ ἡ ἡγεσία τοῦ πολιτικοῦ μας κόσμου, ἀφοῦ τὸ ἀντάλλαγμα ἦτο ἡ κατάλυσις τοῦ στρατιωτικοῦ καθεστώτος...». Κατόπιν ὧν αὐτῶν, καθίσταται εὐλογον, γιατί δέν ἐγένεν ἡ δίκη διὰ τὴν κυπριακὴν τραγωδίαν. Διότι, εἰς αὐτήν, οἱ πρῶτοι οἱ ὅποιοι θά ἔπρεπε νά λογοδοτήσουν, εἶναι ὁ Μακάριος καὶ μερικὰ πρόσωπα τῆς ἑλληνικῆς πολιτικῆς, ἐνδεχομένως δέ καὶ στρατιωτικῆς ἡγεσίας.

“Όταν τέτοια φοβερά κατηγορητήρια, γράφονται ἀπὸ τὸν ἡμερήσιο καὶ περιοδικό τύπο, χωρὶς καμμία ἀντίδρασι, σημαίνει ὅτι κάποιοι – οἱ κατηγορούμενοι – δέν θέλουν νά ἀνακινήσουν τὸ ζήτημα. ΓΙΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ!

“Όταν, 3 σχεδόν χρόνια μετὰ τὴν μεγαλύτερη Ἑθνικὴ Καταστροφὴ – καὶ πού δέν ἐτελείωσε ἀκόμη! ἀπὸ τοῦ 1922, ἔχουν χρησιμοποιηθῇ ὅλα τὰ προσχήματα, ὅλες οἱ δικαιολογίες, ὅλα τὰ νομικά πυροτεχνήματα, γιὰ νά μὴν σηκωθῇ οὔτε μιά πτυχή τῆς Τραγωδίας (π.χ. περίπτωσις μηνύσεως «'Εστίας» ἐναντίον Ἀραπάκη, πού ἀπηλλάγη διὰ... βουλευμάτος. Καὶ στὸ Ἐφετεῖο βρέθηκε ὁ μάρτυς δημοσιογράφος νά λήη καθαρά καὶ ξάστερα ὅτι τὴν μαγνητοταινία τῆς συνεντεύξεως Ἀραπάκη, ὑποχρέωθηκε νά τὴν παραδῶσι στὸ... ὑπουργό «Δικαιοσύνης» Στεφανάκη πού τὴν κατέστρεψε, ἐνῶ τοῦ ἀπηγόρευσε νά μαρτυρήσῃ! Δηλαδή τὸ ἀνήκουστο φαινόμενο τῆς κυνικῆς ἐπεμβάσεως τοῦ ἰδίου τοῦ ὑπουργοῦ Δικαιοσύνης στὸ ἔργο τῆς Δικαιοσύνης, ὁμολογεῖται σέ δικαστήριον... καὶ κανεὶς οὔτε δικαστῆς, οὔτε ἐφημερίδα, οὔτε πολιτικός, δέν συγκινεῖται!)... “Όταν τοὺς δακτυλοδεικτούμενους ὡς δῆθεν «μόνους ἐνόχους» τῆς τραγωδίας καὶ φυλακισμένους, χωρὶς ὑπεράσπισι καὶ δυνατότητα φωνῆς, ἀξιωματικούς, δέν ἔχουν τολμήσει νά τοὺς ζητήσουν λογοδοσίαν... “Όταν οἱ ἀρχές δέν θέλουν νά ἀποτίσουν τὸν ὕστατο Φόρο Τιμῆς στοὺς ἀνώνυμους ἥρωες ἀξιωματικούς καὶ ὀπλίτες, πού ἔπρεσαν μπροστὰ στὸν Μογγόλο εἰσβολέα πού... κάπως ἐκλήθη νά εἰσβάλλῃ...

... “Όταν ὅλοι μαζί, στὴν Βουλὴ, συμφωνοῦν ὁ «φάκελλος Κύπρου» νά πάῃ νά βρῇ τὰ... ἀρχεῖα τῆς ΕΣΑ...

“Όταν, ἔκτοτε, πολιτικὴ κατευνασμοῦ καὶ εἰρήνης «πάση θυσίᾳ» ὁδηγεῖ τὴν Ἑλλάδα σπὴ ἀναγνώρισι τῆς διχοτομήσεως, τὴν ἀπεμπόλησι τῶν δικαιωμάτων της, τὴν ἀναγνώρισι διχοτομήσεως καί... τοῦ Αἰγαίου ἀκόμη...

“Όταν, για νά υποστηριχθῇ αὐτὴ ἡ «πολιτικὴ», ἡ Κυβέρνησις νομιμοποιεῖ τὴν ἀσυδοσία τοῦ ΚΚΕ καὶ προσπαθεῖ νά ἐξοντώσῃ τοὺς Ἑθνικόφρονες...

... ΤΟΤΕ ΚΑΤΙ ΣΑΠΙΟ – ΒΑΘΕΙΑ ΣΑΠΙΟ – ΥΠΑΡΧΕΙ ΣΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ!

ΠΡΟΣΩΡΙΝΟΣ ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Οἱ Τούρκοι δὲν πρόκειται πλέον νά ἐγκαταλείψουν τὰ κέρδη τοὺς σπὴν Κύπρο. Τουλάχιστον εἰρηνικά...

Γιὰ πολλοὺς Ἕλληνες τῆς Ἑλλάδος, δυστυχῶς, ὁ καλλιεργούμενος ἀπὸ τὰ σημερινὰ πολιτικά κατεστημένα ὕλισμός καὶ ὁ μιμητικός εὐδαιμονισμός, δημιουργεῖ τὴν τάσι νά ἐπικρατῇ ὅλο καὶ περισσότερη ἀδιαφορία γιὰ τὸ ἂν ἡ Κύπρος θά σωθῇ, ἢ ἂν θά γίνῃ Ἑλληνική!

Παρ' ὅλο τὸ γεγονός ὅτι ἡ συμπεριφορὰ τῆς Κυπριακῆς «ἡγεσίας» καὶ τοῦ κυπριακοῦ κατεστημένου, δικαιολογοῦν καὶ αἰτιολογοῦν τὴν ἀντίδρασι αὐτῇ, ὁ τρόπος σκέψεως αὐτός εἶναι ὁ μεγαλύτερος Ἑθνικός κίνδυνος...

Γιατί πού ἀρχίζει καὶ πού τελειώνει ἡ σκέψις αὐτή; Ἄν ἀδιαφοροῦμε γιὰ τὴν Ἑλληνικὴ Κύπρο γιατί νά μὴν ἀδιαφοροῦμε καὶ γιὰ τὰ Νησιά τοῦ Αἰγαίου; Μακριὰ εἶναι κι αὐτά! Καὶ γιὰ τὴν Κρήτη; Μακριὰ εἶναι κι αὐτή! Καὶ γιὰ τὴν Θράκη; Τὴν Μακεδονία; Πού θά σταματήσῃ ὁ Κατήφορος;

Ἄν σκέπτονταν ἔτσι οἱ παποῦδες μας πού θά εἴμαστε, ἂν θά εἴμαστε καὶ πῶς; Γιὰ νά μποροῦν αὐτοὶ οἱ σημερινοὶ «καλοπερα

Ἡ Κύπρος ἦταν καὶ θά εἶναι, ὄχι μόνον Ἑλληνική, ἀλλὰ προπάντων Ἀναγκαία γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ πὴν ἴδια τὴν ὕπαρξι τοῦ Ἑλληνισμοῦ! Εἶναι τὸ τελευταῖο ἐκτός ἑλληνικοῦ κράτους προπύργιο τοῦ ἄλλοτε Οἰκουμενικοῦ Ἑλληνισμοῦ. Εἶναι ἡ πρόσβασις πρὸς τὴν Μ. Ἀνατολὴ καὶ ὁ φρουρός τοῦ ὑπογαστρίου τῆς Τουρκίας. Εἶναι τὸ ὀνειρεμένο καὶ πλουτοπαραγωγὸ νησί ἀνά τοὺς αἰῶνες...

Τὸ χρειαζόμαστε... Τὸ ἀπαιτεῖ ἡ Ἑλληνικὴ Ἰδέα...

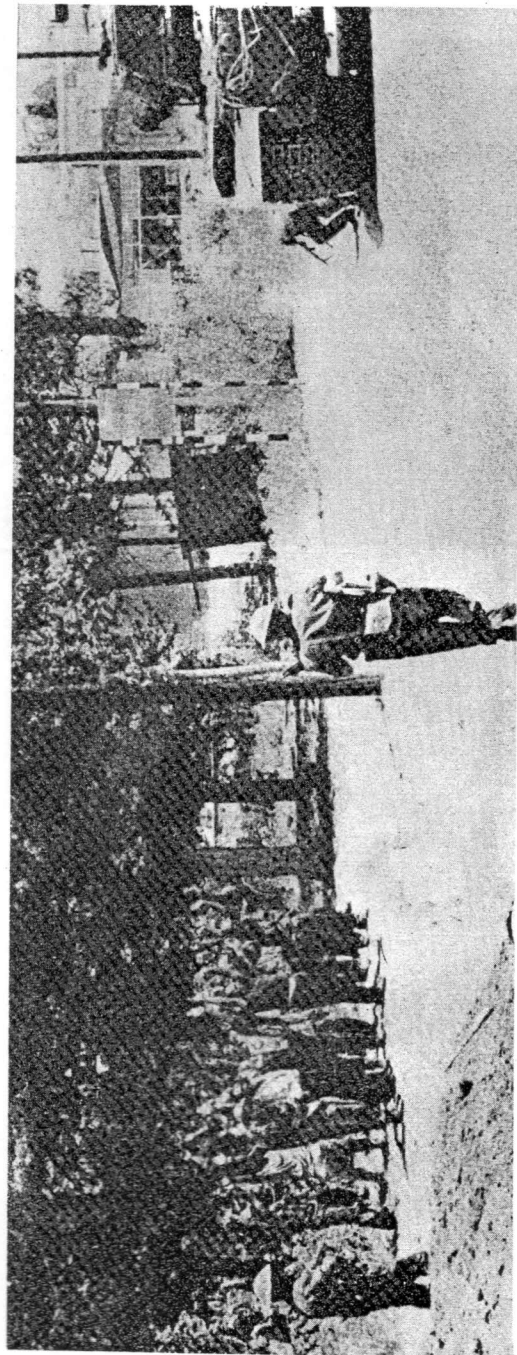
Θά τὸ πάρωμε... Ὅχι μὲ εἰρήνη. Δὲν γίνεται πλέον...

Θα τὸ πάρωμε μὲ πόλεμο ἐπιθετικό. Οἱ Νόμοι τῆς Ζούγκλας διέπουν τίς σχέσεις τῶν Λαῶν. Οἱ Νόμοι τῆς Δυνάμεως διέπουν τίς σχέσεις τῶν Κρατῶν. Σ' ἐμᾶς ἐναπόκειται νά κλίνουν πρὸς ἐμᾶς. Σ' ἐμᾶς τοὺς Νέους καὶ ἀληθινούς Ἕλληνες, ἀμόλυντους ἀπὸ τὸ σάπιο πολιτικὸ κατεστημένο πού μᾶς κατατρώγει.

Ἄν δὲν τὸ πάρωμε ἔτσι, μὲ τὸ «ἔτσι θέλω», θά πῇ πῶς θά θυσιάσωμε γρήγορα καὶ τὰ ὑπόλοιπα! Ὁ δρόμος γιὰ τὸ Αἶγαῖο, περνάει ἀπὸ τὴν Λευκωσία...

Καὶ πῶς νά μὴν τελειώσῃ κανεὶς, ὅπως ἄρχισε:

«Ὁ φάκελλος Κύπρος εἶναι τεράστιος. Καὶ βρῶμαί ἀφόρητα. Ὅλοι οἱ βόθροι τοῦ Κεραταινίου πρέπει, συγκρινόμενοι μ' αὐτόν, νά χαρακτηρισθοῦν... εὐωδιαστὸ λειβάδι! Καὶ ἡ βρῶμα αὐτῇ, δὲν εἶναι μόνον τωρινή. Δὲν ἀφορᾷ μόνον τὸ τελευταῖο – μέχρι στιγμῆς – κεφάλαιο τοῦ δράματος, τὸ 1974. Εἶναι 22

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

χρόνων και ποτέ δεν έγινε καμμία προσπάθεια για να ξεκαθαρισθούν μερικές έστω εύθυνες, με αποτέλεσμα, ή άτιμωρία ή εξασφάλιση την συνεχή και διαιώνισι της έγκληματικής άνευθυνότητας...

ΕΘΝΙΚΟΝ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΑΛΗΘΕΣ. ΤΑ ΨΕΜΜΑΤΑ ΚΑΤΑΘΑΠΤΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΑΟΥΣ.

(Περικλής Γιαννόπουλος
ΕΚΚΛΗΣΗ ΣΤΟ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟ

-Ζούμε σε μία μεγαλειώδη εποχή και εκείνοι που δεν επιθυμούν, παρά την καλοπέρασι, δεν αξίζει να ζούν...-

Ο «Φάκελλος Κύπρος» θά άνοιξη κάποτε άναγκαστικά. Οί σημερινοί κρατούντες θά προσπαθήσουν να τον πνίξουν, όπως τον έπνιξαν ως σήμερα, όπως έπνιξαν και τά πολύ άποκαλυπτικά για τίς «ήρωικές δάφνες» του Άρχεϊα της ΕΣΑ! Οί διάδοχοί τους, του ίδιου συστήματος, θά συνεχίσουν τό «έργο» αυτό. Άν, υπό κάποια στιγμή άφόρητης πιέσεως, αποφασίσουν να τους άνοίξουν, θά φροντίσουν πριν - και με κάθε άθέμιτο μέσο - να κλείσουν προκαταβολικά τά στόματα πολλών μαρτύρων, τόσο στο έσωτερικό (με τη δύναμι του κατεστημένου), όσο και στο έξωτερικό (με την πολιτική σκοπιμότητα)...

Μία «δίκη» από τους πραγματικούς ενόχους, θά είναι παρωδία δίκης, όπως και τόσες άλλες σήμερα, χθές, προχθές.

Η Δίκη της Κύπρου πρέπει να γίνει - και θά γίνει - από τό Έθνος και από εκπροσώπους του, που καμμία σχέση με τό παρελθόν της προδοσίας και της έγκληματικής άνευθυνότητας δεν θά πρέπει να έχουν.

Μόνον έτσι θά λάμψη επιτέλους η Άλήθεια. Η Έθνική Άλήθεια... Εκείνη που, μόνη, μπορεί να φέρη την Αναγέννησι και τον Νέο Δρόμο.

Και τότε, αυτά τά λίγα που αναφέρθηκαν εδώ, θά φανούν σαν μικρή πρωτοπορεία και σαν μικρό καντήλι μπροστά στην Έθνική Φλόγα που θ' ανάψει και θά φωτίση τον Έλληνισμό, κατακαίγοντας τά γαγγραινιασμένα λείψανα της Έθνικής Παρακμής...

βαία και ή κατάσταση που θά δημιουργηθί δεν θά έξυπηρετή καθόλου, ούτε τό Έθνος, αλλά ούτε και τον νέο Πρόεδρο, ό όποιος, συνταγματικά, έχει δικαιοδοσίες που του άπαγορεύουν την άποφυγή των εύθυνων και πάλι...

στ) Η Άποχώρησις, για λόγους υγείας, ιδιοσυγκρασίας, «ξένης πιέσεως» κ.λ.π. Ίσως είναι ή μόνη έφικτή. Άλλά και αυτή πολύ δύσκολη...

Πάντως, όποιος κι αν είναι ό δρόμος που θά επιλεγί, είναι μάλλον πιθανό ότι θά πρέπει να επιλεγί γρήγορα. Ο Χρόνος φαίνεται να λείπει. Και τό Κράτος να εκλείπει...

ΝΑΥΑΡΧΕ ΑΡΑΠΑΚΗ,

Κατηγορηθήκατε κατά τό διάστημα τής 4ετίας από δικηγόρους, από αξιωματικούς, από πολίτες, από δημοσιογράφους, ότι κακώς διατάξατε τήν επιστροφή του Ναυτικού από τήν Κύπρο, ότι περιέργως βρεθήκατε μόνος διαπραγματευτής μέ ξένους άπεσταλμένους γιά τήν κατασχώνη τής Κύπρου, ότι άρνηθήκατε νά έκτελέσετε τίς διαταγές άνωτέρων σας...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε μέ μήνυσι από έφημερίδα ότι παίξατε σκοτεινό ρόλο τίς στιγμές τής κρίσεως του Ιουλίου 1974...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Καί έπιπλέον δεχθήκατε τήν παράνομη και άντισυνταγματική επέμβασι μέλους τής κυβερνήσεως, σάν σανίδα σωτηρίας, χωρίς νά διαμαρτυρηθήτε...

Καί δέν μιλήσατε!...

Κατηγορηθήκατε έμμέσως από συνάδελφο σέ άποστρατεία ναύαρχο, ότι δέν χρησιμοποιήσατε τήν ποιοτική ύπεροπλία τών ύποβρυχιών και τών πυραυλακάτων γιά νά έξοντώσετε τήν άποβατική νηοπομπή τών Τούρκων...

Καί δέν είπατε λέξι!...

Κατηγορηθήκατε ότι είσατε έν γνώσει του διεθνούς έλιγμου πού απέβλεπε στήν κατασχώνη τής Ελλάδος και άκόμη στήν άλλαγή του καθεστώτος...

...ότι παίξατε πρωτεύοντα ρόλο στήν έθνική κατασχώνη...

...ότι, τέλος, έπωφεληθήκατε προσωπικώς στήν επαγγελματική σας δραστηριότητα τής σήμερον...

Καί δέν άπαντάτε!...

Πέρα από κυβερνητικές έντολές, πού δέν καλύπτουν τήν φρικτή αλήθεια και πού άντίθετα προάγουν τίς χειρότερες ύποψίες, υπάρχουν οι έννοιες τής ανθρωπίνης άξιοπρεπείας και τής τιμής του Έλληνος Αξιωματικού...

Ουδέποτε Έλληνες Αξιωματικοί κατηγορήθηκαν ως προδότες και έσιώπησαν άδιαφορούντες...

Έκτός αν δέν είχαν καθαρή συνείδησι...

Άφου δέν σās έκριναν δικαστάι άδέκαστοι...

Τό Έθνος θά σās κρίνη...

Τό Έθνος τόν έχει κρίνει!

ΣΤΡΑΤΗΓΕ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΕ,

Κατηγορηθήκατε, ότι κατά τήν στιγμή τής κρίσεως του Ιουλίου '74, ως άρχηγός τής Κ.Υ.Π., έδώσατε ψευδείς (ék τών ύστέρων), πληροφορίες ως πρός τήν διάταξιν του Βουλγαρικού Στρατού: ότι δηλαδή ή διάταξις ήταν έπιθετική και συνοριακή, μέ άποτέλεσμα νά δοθι έπιχείρημα σέ όσους γιά άλλους λόγους απέβλεπαν στήν άδράνεια του Έλληνικού Στρατού στόν Έβρο...

Καί σιωπήσατε!...

Κατηγορηθήκατε, ότι πέσατε «θύμα» τής άγγλικής ύπηρεσίας πληροφοριών και δέν προχωρήσατε στήν έξακρίβωσι τής πληροφορίας αύτής...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε, ότι δέν έδώσατε καμία σημασία στίς άναφορές του στρατιωτικού άκολούθου στό Λονδίνο, πού άνέτρεπε τήν ψευδή άγγλική πληροφορία μέ στοιχεία άδιάσειστα...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε, ότι δέν είσατε έν γνώσει - ή ότι είσατε και δέν έδώσατε σημασία - στίς έτοιμασίες τών Τούρκων στούς λιμένες έκκινήσεως

της νηοπομπής...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε, ότι πληροφορηθήκατε τόν άπόπλουν καί όλα τά χαρακτηριστικά της νηοπομπής των Τούρκων καί δέν έκάνατε άπολύτως τίποτε...

Καί σιωπήσατε!...

Ή σιωπή στρατηγέ είναι όμολογία...

Καί θά κριθήτε κάποτε από τό Έθνος!

ΣΤΡΑΤΗΓΕ ΜΠΟΝΑΝΕ,

Κατηγορηθήκατε από τόν τύπο, από περιοδικά, από μηνύσεις, από βιβλία, ότι παίξατε περιέργο καί σκοτεινό ρόλο στην κρίση του Ίουλίου 74 καί στην έθνική κατασχώνη της Κύπρου...

Καί σιωπήσατε!...

Κατηγορηθήκατε από έφημερίδες ότι άρνηθήκατε την προσβολή της τουρκικής νηοπομπής αποβάσεως...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε από έφημερίδες, ότι είσατε έν γνώσει της έπικειμένης τουρκικής εισβολής στην Κύπρο καί δέν έλάβατε κανένα μέτρο άποτροπής της...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε ότι δέν έλάβατε ύπ' όψιν καμμία από τίς άναφορές του στρατιωτικού άκολουθου του Λονδίνου περί των δεδομένων της εισβολής καί της στάσεως των Βουλγάρων...

Καί σιωπήσατε!...

Κατηγορηθήκατε ότι δέν είσατε έν άγνοία της έγκληματικής καί τουλάχιστον περιέργου μετατροπής του διατάγματος μερικής έπιστρατεύσεως σέ διάταγμα γενικής έπιστρατεύσεως μέ τά γνωστά έπακόλουθα...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε ότι είσατε έν γνώσει συμφωνίας νά καταλάβουν οι Τούρκοι μικρό τμήμα της Κύπρου...

Καί δέν άπαντήσατε!...

Κατηγορηθήκατε ότι δέν έπιτρέψατε την έγκαιρο άμυνα καί έπίθεσι κατά των μόλις αποβιβαζομένων Τούρκων από την Ε.Λ.Δ.Υ.Κ....

Καί σιωπήσατε!...

Φορέσατε την στολή του Έλληνος Έξιωματικού μέ τιμή. Την βγάλατε μέ ύποψίες...

Δέν είναι δυνατόν νά ύπάρχη Έλλην άξιωματικός, πού σέβεται τόν έαυτόν του καί νά ζή υπό τέτοιες συνθήκες...

Πέρα από «έντολές», ύπάρχει ή Τιμή...

Άλλως, ύπάρχει ή Κρίσις του Έθνους καί ή Νέμεσις!

ΣΤΡΑΤΗΓΕ ΙΩΑΝΝΙΔΗ,

Κατηγορηθήκατε γιά όλα καί από όλους!...

Στό πρόσωπό σας κατηγορήθηκε συλλήβδην τό Σώμα Έλλήνων Έξιωματικών, χωρίς νά έχη την δυνατότητα άπαντήσεως!...

Ή Εύθύνη της Σιωπής σας είναι πολύ μεγαλύτερη της ένδεχομένης Εύθύνης των Πράξεών σας!...

Μήν δίνετε άλλο δικαίωμα στους χαμερπείς καί θρασείς νά σπιλώνουν έσας καί την γενναία προσπάθεια των Έλλήνων Έξιωματικών, μέ τό νά προκαλούν αύτοί έσας γιά «άποκαλύψεις»...

ΜΙΛΗΣΤΕ...

Είναι Χρέος Έθνικό καί προσωπικό!

Νά μιλήση ή νά εξαφανισθής!

Ή Μέγας Σιωπηλός!...

Ἡ ὁμιλία τοῦ Μακαρίου στὸν ΟΗΕ τό 74

Ο ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΕΔΩΣΕ

πράσινο φῶς στὸν ΑΤΤΙΛΑ !!!

Τὸ κείμενον αὐτὸ εἶναι ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΟΝ καὶ οὐδέποτε δημοσιεύθηκε στὸν Ἑλληνικὸν τύπον. Οὐδέποτε ἡ ψευδοδημοκρατία μας, ἐτόλμησε νὰ ἐνημερώσῃ τοὺς "ἀπελευθερωμένους" Ἕλληνες πολίτες γιὰ τὸν ρόλο πού ἔπαιζαν οἱ διάφοροι παράγοντες τῆς στιγμῆς ἐκείνης-καὶ τωρινοὶ δυστυχῶς-! στὴν καταστροφὴ τῆς Κύπρου.

- Δικαιολογία τους, υπήρξε ή ανάγκη νά μήν βλαβοῦν τά συμφέροντα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς χώρας. Δηλαδή -τά σῦνα, σῦνα-οί σχέσεις μέ τίς ΗΠΑ! Τό πῶς, θά μπορούσαν νά γίνουν χειρότερες, μετά τήν σκόπιμη πολιτική, τοῦ "ἔθνοσωτήρος" ἐπί δύο χρόνια, αὐτό εἶναι ἓνα ἀπό τά πολλά ἀνεξήγητα μυστήρια τῆς σημερινῆς καταστάσεως. Στήν πραγματικότητα, σκεπάζει μέ κουρέλια σχισμένα, τίς εὐθύνες ΟΛΩΝ καί ὄχι μόνον ἐκείνων πού βρίσκονται στόν Κορυθαλλό!

Καί πρῶτα-στήν περίπτωσι αὐτῇ-τοῦ Μακαρίου: Διαβάζοντας μέ προσοχή, τό φο-
βερό αὐτό κείμενο καί ἰδίως τὰ ὑπογραμμισμένα, τὰ συμπεράσματα βγαίνουν ἀβίαστα,
μέ τήν τρομερή "λογική" τῆς προδοσίας καί τῆς παρακρούσεως:

α) 'Ο Μακάριος, μπροστά σέ 132 Έθνη καταγγέλει ότι ή 'Ελλάς όργάνωσε μέ "Ελ-
ληνες άξιωματικούς τό πραξικόπημα. 'Αληθές! 'Αλλά διακηρύσσει άμέσως, ότι ή 'Ελ-
λάς παρεβίασε "κραυγαλέως" τήν ανεξαρτησία τής Κύπρου, καί έτσι ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΜΕ
ΤΟ ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΚΑΙΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΕΙΣΒΟΛΗ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΖΥΡΙΧΗ...!!

β) Κατηγορεί τήν 'Ελλάδα γιά κάθε είδους υποκρισία καί ξεχνᾷ ὅτι αὐτοαποκαλύπτεται ΥΠΟΚΡΙΤΗΣ Ο ΙΔΙΟΣ, ΕΦ' ὅσον ΙΣΧΥΡΙΖΕΤΑΙ ΟΤΙ ΑΥΤΟΣ ΑΠΕΒΑΛΕ ΜΟΝΟΝ ΣΤΙΣ ΣΥΝΟΜΙΛΙΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΤΟΥΡΚΟΥΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΝΩΣΙ.

γ) "Κατηγορεῖ" τοὺς Ἐνωτικούς ὡς τρομοκράτες καὶ τὴν ΕΟΚΑ ὡς ἐπιδιωκoύσα τὴν ἔνωση", σὰν νὰ ἐπρόκειτο γιὰ... ἔγκλημα.

δ) ΘΕΩΡΕΙ ΤΟΝ ΕΚ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΚΙΝΔΥΝΟ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΤΟΝ...ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ! "Αν αυτά, δέν αποτελούν πρόσκλησι πρὸς τοὺς Τούρκους, τότε τί θά ἔπρεπε νά περιμένουν!

ε) Διακηρύσσει ότι η Κύπρος υπέστη ΕΙΣΒΟΛΗ από την Έλλάδα!

Αὐτὰ τὰ ἀπίστευτα, εἶπε, ὁ Μακάριος στὸν ΟΗΕ, ΣΤΙΣ 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1974, 24^{ες} ὥρες πρὶν ἀπὸ τὴν Μογγολικὴ εἰσβολὴ τοῦ Πατρίου ἐδάφους μας!... Τὴν ἐκάλεσε!... Τὴν ἐδικαίωσε προκαταβολικῶς!...

"Αν μιλήσουμε λοιπόν για...προδοσίες! Ποῦ βρίσκονται; Καί ποῦ βρίσκονται οἱ προδότες; Μόνο στόν Κορυθαλλό;

19 Ιουλίου 1974
 παραμονή τῆς
 Τουρκικῆς εἰσβολῆς
 στὴν Κύπρον

Επιθυμῶ κατ' ὄρχην
νὰ ἐκφράσω τὰς θερμότη-
ρας εὐχαριστίας μου πρὸς
τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου
Ἀσφαλείας διὰ τὸ ζωηρὸν
ἐνδιαφέρον τὸ ὁποῖον ἔ-
χουν ἐπιδειξέει διὰ τὴν κρι-
σιν κατὰστάσιν ἡ ὁποία
ἐξομολογήθη εἰς Κύπρον
μετὰ τὸ πρᾶξι μὴν τὸ ἔ-

ποιόν ὡργανῶθη ὑπὸ τοῦ
στρατιωτικοῦ καθεστώτος
τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπραγμα-
τοποιήθη ὑπὸ τῶν Ἑλλη-
νων ἀξιωματικῶν τῶν ὑπὴ-
ρετοῦντων ὡς καὶ διοικούν-
των τὴν Κυπριακὴν Ἐθνι-
κὴν Φρουράν. Εἰμὶ ἰδιαίτε-
ρος εὐγνώμων διότι τὸ
Συμβούλιον Ἀσφαλείας εἶ-
χε συμφωνήσει νὰ ἀναβάλῃ
τὴν συνεδρίαν τοῦ μεχρὶ
τῆς ἐδῶ ὀφειζῶς μου δια-
νὰ μοῦ δώσῃ τὴν ευκαιρίαν
νὰ ὁμιλήσω πρὸς αὐτὸ ἐπὶ
τῶν προσφάτων δραματι-
κῶν γεγονότων εἰς Κύ-
προν.

πρωτοβουλτικόν κάλεσμα της
Έλληδος έχει κρουαλεῖς
παροδίσει τὴν ανεξαρτη-
σίαν τῆς Κυπρῶ. ὡρίς ἰ-
χὸς σεβασμοῦ πρὸς τὰ δη-
μοκρατικὰ δικαιώματα τοῦ
Κυπριακοῦ λαοῦ, ὡρίς ἰ-
χὸς σεβασμοῦ πρὸς τὴν υ-
νεξαρτησίαν καὶ τὴν κυρια-
χίαν τῆς Κυπριακῆς δημο-
κρατίας, ἡ Ἑλληνικὴ Χούν-
τα ἔχει ἐπεκτείνει τὴν δι-
κτατορίαν τῆς εἰς Κυπρὸν.
Εἶναι βεβαίως γεγονός ὅτι
ἀπὸ τίνος χρόνου ὁ ἀκρο-
πὸς τῶν καθιστατῶ φανε-
ρὸς. Ὁ Κυπριακὸς λαὸς εἶ-
χε ἐπὶ μακρὸν χρόνον τὸ
αἰσθημα ὅτι: ἡ Ἑλληνικὴ
Χούντα ὡργάνωνε πραξικο-
πησά καὶ αὐτὸ τὸ αἰσθημα
κατέστη ἐντονώτερον κατὰ
τὴν διάρκεια τῶν τελευ-

γον άνοικτήν προπαγάνδαν υπέρ αυτής της παρανόμου οργανώσεως και μετέτρεψαν την Έθνικην Φρουράν από όργανον του κράτους εις μέσον άνατρεπτικόν. Όσάκις, κατά καιρούς, παρηγοούμην προς τας Άθηνas περί της άναρχίας διαγωγής των Έλλήνων Αξιωματικών της Έθνικής Φρουράς, ή απάντησις ήτο ότι εάν είχαν συγκεκριμένως άποδείξει, όσοι θα εύρισκοντο ένοχοι θα άνακαλούντο. ΈΕ όλης της στάσεως των, έοχημάτισα την άλάνθαστον έντυπωσιν ότι ή συνήθης απάντησις των ήτο μία προσοχησις έδωότητος. Πρό ώλιγων ημερών στοιχεία περιήλθον εις χείρας της Κυπριακής άστυνομίας άποδεικνύοντα σαφώς ότι ή ΕΟΚΑ Β' ήτο έν έ-ξάρτημα του καθεστώτος των Άθηνών.

Προτιμά τούς Τούρκους!

Χρηματικό ποσό διατίθεντο έΕ Άθηνων διά την διατήρησιν της οργανώσεως ταύτης και έδιδοντο άσπο-υτως εις αυτήν λαμπουργεις άδηγία άναρχικώς με τας ένεργείας της. Τότε έκρινα άναγκάσει να άπολυθώ να μίαν έπιστολήν προς τον Πρόεδρον του Έλληνικού καθεστώτος Στρατηγόν Γκιζίκην. Ήρτων παρ' αυτού να δώση διαταγών διά την κατάργησιν της διας και αίματοχυσίας υπό της ΕΟΚΑ Β' και διά την διάλυσιν αυτής. Παρεκάλεισα άσπο-υτως ταύτην να άνακαλέση τους ύπηρετούντας εις την Έθνικην Φρουράν Έλληνους αξιωματικούς, προσδίδων ότι σκαρπών μου ήτο ή μείωσις της άσπιδι-κής δυνάμεως της άσπο-υτως ταύτης και ή μετατροπή της εις όργανον του Κυπριακού Κράτους. Άνέ-μενον απάντησιν. Είχον την έντύπωσιν ότι το καθεστώς των Άθηνών δεν ήνόκει την μείωσιν της άσπιδι-κής ταύτης και πολύ άληγώτερον την άποχώρησιν των Έλλήνων αξιωματικών.

Ό Έλλην Πρόεδρος έν Κύπρω με ύπεσκέφθη έν-τολή της Κυβερνήσεως του διά να μου έξηγήση ότι ή μείωσις εις τον άσπιδι-κήν δυνάμιν της Έθνικής Φρουράς ή άποχώρησις των Έλλήνων αξιωματικών θα έξοφάσει την άσπιδι-κήν Κύπρου έν περιπτώσει κινδύνου εκ Τυρκίας. Του το άπετέλει ίσχυρισμόν, ό όποιος, άκόμη και άν ένεφανίζετο ως λογικός, δεν ήτο πειστικός καθ' ότι έ-

γνώριζον ότι, όπισθεν του ίσχυρισμού τούτου έκρίπτοντο άλλα συμφέροντα. ΑΠΗΝΤΗΣΑ ΟΤΙ ΟΠΩΣ ΕΞΕΛΙΧΘΗΣΑΝ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ, ΘΕΩΡΩ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΕΚ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΜΙΚΡΟΤΕΡΟΝ ΠΑΡΑ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟΝ ΕΚ ΜΕΡΟΥΣ ΤΩΝ ΚΑΙ ΑΠΕΔΕΙΞΘΗ ΟΤΙ ΟΙ ΦΟΒΟΙ ΜΟΥ ΕΔΙΚΑΙΩΘΗΣΑΝ.

Το Σάββατον, 13 Ιουλίου, συνεκρήθη εις τας Άθηνas, υπό την προεδρίαν του Στρατηγού Γκιζίκη, συνδιάσκεψις, ή όποία διήρκεσεν επί πολλάς ώρας. Εις ταύτην παρέστησαν ό Άρχηγός του Επτελειου των ένόπλων δυνάμεων, ό Πρέσβυς της Ελλάδος έν Κύπρω, ό Διοικητής της Έθνικής Φρουράς και άλλοι έπίσημοι, διά να συζητήσουν το περιεχόμενον της έπιστολής μου. Ός έδηλώθη εις σχετικόν άνακοινώ-θεν, έκδοθέν κατά το τέλος της συσκέψεως, ή σύσκεψις θα έπανελαμβάνετο την Δευτέραν 25 Ιουλίου. Ή άναφορά εις το άνακοινώ-θεν εις δευτέραν συσκεψιν ήτο άπατηλή. Δότι, ένώ την Δευτέραν άνέμενον απάντησιν εις την έπιστολήν μου, ή απάντησις ήλθε και αυτή ήτο το πρα-εϊκόνημα.

Κατά την ήμέραν εκείνην, έπέστρεφον από την θερινήν μου κατοικίαν εις Τρόδος, όπου διήλθον το 'γούρη έντ' και κατά την θην πρωινήν εύοισκώμην εις τώ γραφείον μου εις τώ προεδρικόν μέγαρον. Μετά ήμίλειαν ώραν, ύπεδε-χάμην εις την αβούσαν ύπο-δοχής όμάδα παιδιών και κο-ροσίων, μελών της Έλληνο-ποδόδεξ Νεολαίας του Καί-ρου, τά όποία ήλθον εις Κύ-προν ως φιλοξενούμενα μου επί τινας ήμέρας. Μόλις εί-χα χαίρειται αυτά, ότε ή-κούσθησαν οι πρώτοι πυροβολισμοί. Έντός δευτερολέ-πτων οι πυροβολισμοί κατέ-στησαν συχνότεροι και έν μέ-λος της προεδρικής φρουράς με έπληροφόρησεν ότι τεθω-ρακισμένα αυτοκίνητα και τάνκς διήλθον τώ περιτοίχι-σμα και εύρίσκοντο έντός του προεδρίου του προεδρικού με-γαράου, τώ όποιον έσείετο ά-πό θάλασσα βλμων. Ή κα-τάστασις κατέστη συντάως κρίσιμος. Προσπάθησα να συνδεθώ τηλεφωνικώς με τώ ΡΙΚ διά να μεταδώσω είδη-κήν από ραδιοφώνων άνακοι-νωσω ότι τώ προεδρικόν μέ-γαρον ύφιστάτο έπίθεσιν, άλλα έσπελήθη έν αι τη-

λεφωνικαί γραμμαί άπεκόπη-σαν. Ό σφοδρός βομβαρδι-σμός έμεγάλωνεν άκόμη πε-ρισσότερον. Πώς έσώθη ή ζωή ου φαίνεται ως θαύμα της θείας προνοίας. Όταν, άκολουθως, εύρέθη έν τήν περιοχήν της Πάφου, άπηυθύν-θην προς τον λαόν της Κύ-πρου εκ τινος έπιτοπίου ρα-διοσταθμού, τηλεσφύρησας ταύτην ότι έώ και ότι θα άγωνισθώ μετ' αυτού κατά της δικτατορίας την όποιαν προσεπάθει να έπιβάλλη τώ Έλληνικόν καθεστώς.

Εύγνωμονεί τούς Άγγλους!

Δέν σκοπώ να καταναλώ-σω τον χρόνον των μελών του Συμβουλίου Ασφαλείας με την προσωπικήν μου πε-ριπέτειαν. Άπλως έπιθυρώ να προσθέσω ότι κατά την δευτέραν ήμέραν της ένό-πλου έπίθεσεως τώ τεθωρακι-σμένα αυτοκίνητα και τάνκς έκινούντο προς την Πάφον, ένώ ταυτοχρόνως μικρόν πο-λεμικόν σκάφος της Έθ-νικής Φρουράς ήρχισε να βομ-βαρδίζει την Μητρόπολιν Πά-φου, όπου διέμενον. Υπό τας περιστάσεις ταύτας, εδρον φρόνιμον να έγκαταλείψω την Κύπρον παρ' να πέσω εις χείρας της Έλληνικής Χούντας

Είμαι εύγνώμων προς την Βρετανικήν Κυβέρνησιν, ή

όποία διέθεσεν έν έλικόπτε-ρον διά να με περλάσθη εκ Πάφου, να με μεταφέρει εις τας Βρετανικάς Βάσεις και εκείθεν δι' αεροπλάνου εις Μόλταν και Λονδίον. Είμαι έπίσης, εύγνωμων προς τον είδικόν αντιπρόσωπον του Γε-νικού Γραμματέως του ΟΗΕ και τον Διοικητήν της Ειρη-νευτικής Δυνάμεως έν Κύ-πρω διά τώ ένδιαφέρον τώ ό-ποιον επέδειξαν διά την ασφάλειάν μου. Ή παρουσία μου εις την αβούσαν ταύτην του Συμβουλίου Ασφαλείας κα-τέστη δυνατή χάρις εις την παρασχεθείσαν προς έμέ βο-ήθειαν υπό της Βρετανικής Κυβερνήσεως και των αντι-προσώπων του Γενικού Γραμ-ματέως Δρος Βάλντχαϊμ, των όποιων τώ ζωηρόν ένδια-φέρον δι' έμέ και διά την κρίσιμον κατάστασιν πού έ-δημιουργήθη έν Κύπρω, αυ-γνικει πέραν χορδήν της καρ-διας μου.

Δέν γνωρίζω είσέτι όλας τας λεπτομερείας της Κυπρι-ακής κρίσεως της 'προκληθεί-σης υπό τώ Έλληνικού στρα-τιωτικού καθεστώτος. Φοβού-

μαι ότι ό έριθμός των θυ-μάτων είναι μέγας και ότι αι όλικαί καταστροφάί είναι θάραϊαι. Ότι όπωσδήποτε άποτελεί τώ άμεσον ένδιαφέ-ρον μας, έτι του παρόντος, είναι ό τερματισμός της τρα-γωδίας.

Όταν έφθασα εις τώ Λον-δίον, έπληροφόρηθη τώ πε-ριεχόμενον ήμιλίας του αντι-προσώπου της Έλληνικής χούντας εις τώ Ηνωμέν' Ε-θνη. Έξεπλάγην διά τον τρό-πον με τον όποιον καταβάλ-λουν προσπάθειαι να έφστα-τήσουν την διεθνή κοινήν γνώμην. Χωρίς έσθθημα, ή Έλληνική Χούντα καταδό-λει προσπάθειαι να άπλοπα-ήση την κατάστασιν, ίσχυρι-ζομένη ότι δεν ένέχεται εις την ένοπλον έπίθεσιν και ότι αι εξελίξεις των τελευταίων ώλιγων ημερών άποτελούν έ-σωτερικόν θέμα των Έλληνο-κυπρίων.

Εισβολή έξωθεν

Δέν πιστεύω ότι ύπάρχουν άνθρωποι οι όποιοι άποδέχον-ται τους ίσχυρισμούς του Έλ-ληνικού στρατιωτικού καθε-στώτος. Τό πρακικόνημα δεν συνέβη υπό ταιάυτας περι-στάσεις, ώστε να θεωρηται έσωτερικόν ζήτημα των Έλ-ληνοκυπρίων. Άποτελεί κα-θαρώς εισβολήν έξωθεν, κα-τά κατάφωρον παραβίασιν της άνεξαρτησίας και κυριαρ-χίας της Δημοκρατίας της Κύπρου. Τό άποκαλούμενον πρακικόνημα ήτο έργον των Έλλήνων αξιωματικών πού στελεχώνουν και διοικούν την Έθνικην Φρουράν. Πρέπει έ-πισης να τονισά τώ γεγονός ότι τώ Έλληνικόν στρατιω-τικόν άπόσπασμα (ΕΛΔΥΚ) άποτελούμενον έξ 950 αξιω-ματικών και όπλιτών και σταθμεύον έν Κύπρω δυνάμει της Συνθήκης Συμμαχίας, διεδραμάτισε πρωταγωνιστι-κόν ρόλον εις την έπίδρομι-κήν ταύτην ύπόθεσιν έναντίον της Κύπρου. Ή κατάληξις του άσφοδισμού έξωθεν της πρωτεύουσας διεξήχθη υπό ά-ξιωματικών και άνδρών της ΕΛΔΥΚ πού ήσαν έστρατοπε-δευμένοι πληρών του άεροπλ-ανισμού.

Είναι αρκετόν να δηλώσω έπ' αυτού τώ σημείου ότι μερικά φωτογραφία έμφαν-ίζονται εις τον διεθνή τό-πον δεικνύον τεθωρακισμέ-να και τάνκς άνηκοντα εις τώ Έλληνικό άπόσπασμα τώ εύρισκόμενον εις Κύπρον. Έξ-τωκος οι ύπηρετούντες εις την Έθνικην Φρουράν διηύθυνον

άλλου, οι Έλληνες αξιωμα-
αυτάς τας επιχειρήσεις, αυ-
τοί εστρατολόγησαν πολλά
μέλη της τρομοκρατικής όρ-
γανώσεως ΕΟΚΑ Β'. την ό-
ποιαν εξώπηλσαν με όλλα της
Έθνικής Φρουράς.

οις Έόν οι Έλληνες αξιωμα-
τικοί οι υπηρετούντες εις την Έ-
θνικήν Φρουράν δέν ήσαν αναμε-
μιγμένοι, πως δικαιολογείται τό
γεγονός ότι μεταξύ των όμωτων
εις τός μάχας περιλαμβανόντο
Έλληνες αξιωματικοί, των όποι-
ων τα λείψανα μεταφέρθησαν εις
Έλλάδα, διά νά ταφούν εκεί;
Έόν οι Έλληνες αξιωματικοί δέν
διεξήγαγον τό προεϊκόπημα, πως
δικαιολογείται τό γεγονός των
υκτερινών πτήσεων Έλληνικών
αεροπλάνων μεταφερόντων εις
Κύπρον προσωπικόν με πολιτικές
ένδυμοσάς και όγόντων πίσω εις
Έλλάδα νεκρούς και τραυματίες.
Δέν υπάρχει άμφιβολία ότι τό
προεϊκόπημα ώργανώθη υπό της
Έλληνικής χούντας και διεξή-
χθη υπό Έλλήνων αξιωματικών
της Έθνικής Φρουράς και υπό
αξιωματικών και άνθρώπων της Έλ-
ληνικής δύναμεις ή όποια στοθ-
μείει εις Κύπρον και ως τοιού-
το μετεδόθη υπό του τύπου εις
όλην την όφελον.

Τό προεϊκόπημα έτοιχίσε πολ-
λήν είμοταχυσίαν και όφηρες
πελλάς ζωός. Άντεμωτισή όι
άποφασιστική έπίστασείς των
νομιμών δύναμεων άσφαλείας και
του Έλληνικού λαού της Κύ-
πρου. Δέν δύναται μετά θεοδό-
τητας νά είπω ότι ή άπίστασις
και ή αντίδρασις του Έλληνικού
πληθυσμού της Κύπρου έναντιον
των ανωματιών θα τερματισή με-
χρι της άποκαταστάσεως της έ-
λευθερίας και των δημοκρατικών
δικαιωμάτων του. Ό Κυπριακός
λαός ούδέποτε θα υποκύνη εις
την δικτατορίαν, παρ' όλων ότι
πρός στιγμήν ή κτηνώδης όιο
των τεθρακισμένων και των
τόνκς δυνατόν νά έπικρατήση.

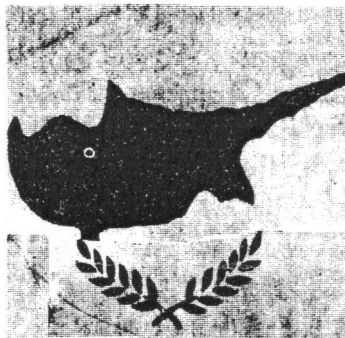
Μετά τό προεϊκόπημα οι πρό-
κτορες του Έλληνικού καθεστώ-
τος έν Κύπρω διώρισαν ένα κε-
λώς γνωστόν κακοέργον, τον Ψί-
κον Σαμψών ως πρόεδρον, ή όποι-
ος ακολουθείς διώριζεν ως ύ-
πουργούς γνωστά στελέχη και
υποστηρικτάς της τρομοκρατικής
όργανώσεως ΕΟΚΑ Β'.

Όμιλεί περί εισβολής

Δυνατόν νά υποστηριχθή ότι
ό,τι συνέβη έν Κύπρω είναι μία
έπανάστασις και ότι μία κυβέρνη-
σις έγκριθέν έπανοστατική δι-
καιή. Αύτή δέν είναι ή περίπτω-
σις. Δέν έγινε έπανάστασις εις
Κύπρον, ή όποια θα άδύνατο νά
θεωρηθή ως μία άσυντακτική υπό-
θεσις. Ήτο μία εισβολή, ή όποια
πορεύσας την άνεξαρτησίαν και
την κυριαρχίαν της Δημοκρατίας.
Και ή εισβολή συνεχίζεται έφ'

όσον υπάρχουν Έλληνες αξιωμα-
τικοί εις Κύπρον. Τό άποτελέμα-
το της εισβολής θα είναι κατα-
λυτικά διά την Κύπρον, έν δέν
υπάρξη έπανάστασις εις την συντα-
γματικήν έμάλότητα και έν οι
δημοκρατικοί έλευθερίαι δέν ά-
ποκατασταθούν.

Διά νά παραπλάνη την διε-
θνή κοινήν γνώμην, τό στρατιω-
τικών καθεστώς της Έλλάδος ά-
νεκένωσε χρέος την στοδιακήν
άπικατάστασιν των Έλλήνων
αξιωματικών της Έθνικής Φρου-
ράς. Άλλα τό πρόβλημα δέν εί-
ναι ή άπικατάστασις των άλλ'
ή άποχώρησις των. Ή χειρονομία
της άνακλήσεως έχει την έννοιαν
της παραδοχής ότι οι Έλληνες
αξιωματικοί οι υπηρετούντες τα-
ρα εις την Έθνικήν Φρουράν, ή-
σαν εκείνοι οι όποιοι διεξήγαγον
τό προεϊκόπημα. Αύτοι οι αξι-
ωματικοί, άποσπότης, δέν άνήρ-
γησαν έξ ίδιας πρωτοβουλίας άλ-
λά κατόπιν οδηγίων έξ Αθηνών.
Ούτω ή Έθ νική Φρουρά θα πο-

ρομειν πάντοτε έν όργανον εις
χείρας του στρατιωτικού καθεστώ-
ος και είμαι βέβαιος ότι τά μέ-
λη του Συμβουλίου Άσφαλείας
αντιλαμβάνονται αυτό τό παίγνι-
δι.

Δέν θέλει την Ένωσιν

Δυνατόν νά λεχθή ότι ήτο ή
Κυπριακή Κυβέρνησις ή όποια
προεκόλεσε τούς Έλλήνας άεί-
ωματούς, διά νά έπανάστασιν
την Έθνικήν Φρουράν. Λυπούμαι
νά είπω ότι ήτο σφάλμα μου νά
δώσω εις αύτούς τόσην έμπιστο-
σύνην. Κατεχρόνισαν αύτήν την
έμπιστοσύνην και αντί νά βαρύν-
σουν εις την προστασίαν της ά-
νεξαρτησίας της κυριαρχίας και
της έδαφικής άκεραιότητας της
νήσου, αύτοι οι ίδιοι κατέστησαν
επιδρομείς.

Είμαι υποχρεωμένος νά είπω
ότι ή πολιτική του στρατιωτικού
καθεστώτος έν Έλλάδι εναντι
της Κύπρου και ίδιαίτέρως έναντι
των Έλλήνων της Κύπρου υπήρ-
ξεν άνελεγκής. Έπείθετο νά
τονίσω ότι ήτο διπλοπρόσωπος
πολιτική.

Έπί ένα χρόνον διεξήγοντο
συνμιλλαι μεταξύ των Έλλήνων
και των Τούρκων της Κύπρου
πρός έξέυρεσιν ειρηνικής λύσεως
του Κυπριακού προβλήματος, τό
όποιον πολλάκις άνησχόλησε τό

Συμβούλιον Άσφαλείας και την
Γενικήν Συνέλευσιν των Ήνω-
μένων Έθνών. Ό εκπρόσωπος
του Γενικού Γραμματέως και δύο
συνταγματάλγοι έξ Έλλάδος και
Τουρκίας παρηκολούθουν τός συ-
νομιλίαις. Τό Συμβούλιον Άσφα-
λείας έπανελημμένως δια του έ-
τους άνεκένωσε την θητεία της ει-
ρηνευτικής δύναμεις έν Κύπρω
έκφορόν έκάστην φοράν την έλ-
πίδα διά μίαν συντομον λύσιν
του προβλήματος.

Δέν δύναται νά λεχθή ότι ή ε-
χρι τούδε πρόσδος των συνομιλι-
ών υπήρξεν ικανοποιητική. ΑΛΛΑ
ΠΩΣ ΔΥΝΑΤΟ ΝΑ ΥΠΑΡΞΗ
ΠΡΟΣΔΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΝΟΜΙ-
ΛΙΑΣ, ΟΤΑΝ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΕ-
ΡΙ ΚΥΠΡΟΥ ΤΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩ-
ΤΟΣ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ ΗΤΟ ΔΙ-
ΠΛΟΠΡΟΣΩΠΟΣ; Είχε συμφωνή-
θή ύφ' όλων των ένδιαφερομένων
μερών ότι οι συνομιλίες διεξή-
γοντο με βάση την άνεξαρτησί-
αν. Τό καθεστώς των Αθηνών ε-
πίσης συμφώνησεν εις αυτό και
πολλάκις ό Έλλην Υπουργός Έ-
ξωτερικών δήλωσεν ότι ή θεσις
της Έλλάδος επί του θέματος ή-
το σαφής. Έόν ούτως είχαν τά
πράγματα, πως τό στρατιωτικόν
καθεστώς της Έλλάδος ίδρυσε
και ύπεστήριξε την τρομοκρατι-
κήν όργάνωσιν της ΕΟΚΑ Β',
της όποιος σκοπός δήλωσθη ότι
ήτο ή Ένωσις της Κύπρου μετά
της Έλλάδος και της όποιος τά
μέλη άπεκόλουν έαυτούς «έντι-
μούς».

Έντός των στρατοπέδων της
Έθνικής Φρουράς, οι Έλληνες
αξιωματικοί συνεχώς με κατηγό-
ρουν ότι έν και ή Ένωσις ήτο επι-
κλή, ή πραγματοποιήσις της ύπε-
νομιέμετο ύφ' έμού. Όταν τούς
άπειθυμίζετο ότι ή Έλλάς είχε
καταστήσει την θέσιν της καθε-
στη έν' αυτό και ότι αύτή ύπε-
στήριξε την άνεξαρτησίαν ή άπαν-
τησις των ήτο ότι δέν έπρεπε νά
δίδεται προσοχή εις τούς λόγους
των διπλωματιών. Υπό τούτους
συνθήκας πως ήτο δυνατόν δια
τός συνομιλίας νά καταλήθουν
εις θετικόν άποτέλεσμα; Η ΔΙ-
ΠΛΟΠΡΟΣΩΠΟΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩ-
ΤΟΣ ΗΤΟ ΕΝ ΤΩΝ ΒΑΣΙΚΩΝ
ΕΜΠΟΔΙΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΡΟΟ-
ΔΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΩΝ.

Υπό τός περιστάσεις ατείνες
έχουν δημιουργηθή εις Κύπρον
δέν δύναται νά προίδω την προ-
οπτικήν συνομιλιών. Θα έλεγαν
μόλλον ότι ούδεμία τοιαύτην προ-
οπτική υπάρχει. Συμφωνία, εις
την όποιαν θα κατέληγον οι συ-
νομιλίες θα έστερείτο άξίως διό-
τι δέν υπάρχει έκτελεστέμη ηγε-
σία νά έπιληφθή του θέματος.
Τό προεϊκόπημα του στρατιωτικού
καθεστώτος της Έλλάδος συνι-
στά άναρχείαν της πρόσδου των
συνομιλιών προς λύσιν. Έπί
πλέον, θα είναι μία συνεχής ηγ-
γή άνωμολίας εις Κύπρον οι συ-
νέπειαι της όποιος θα είναι βα-

ρειαι και θα έχουν προεκτάσεις
έν η καθεστώς έπιτροπή να συ-
νεχισθή επί βραχύ διάστημα.

Ποιώς έκκληριν εις τά μέλη
του Συμβουλίου Άσφαλείας νά
πράξουν ό,τι δύνανται διά νά θέ-
σουν τέρμα εις την άνάμνησιν κα-
τάστασιν, ή όποια έδημιουργήθη
διά του πραεϊκοπήματος των Ά-
θηνών. Καλώ τό Συμβούλιον Ά-
σφαλείας νά χρησιμοποιήση όλους
τούς τρόπους και τό εις την διά-
θεσιν του μέσος, ώστε ή συνταγ-
ματική τάξις έν Κύπρω και τό δη-
μοκρατικό δικαίωμα του λαού
της Κύπρου νά άποκατασταθούν
ένειυ καθυστέρησεως.

Προαγωγός της εισβολής

ΚΑΘΩΣ ΕΧΩ ΗΔΗ ΔΗΛΩΣΕΙ
ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΕΙΣ ΚΥΠΡΟΝ
ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΕΣΩΤΕΡΙ-
ΚΗΝ ΥΠΟΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗ-
ΝΩΝ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΟΙ ΤΟΥΡ-
ΚΟΙ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΕΠΗΡΕΑ-
ΖΟΝΤΑΙ ΕΠΙΣΗΣ. ΤΟ ΠΡΑΞΙ-
ΚΟΠΗΜΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ
ΧΟΥΝΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΕΙΣΒΟ-
ΛΗ ΚΑΙ ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ
ΤΗΣ ΘΑ ΥΠΟΦΕΡΗ ΟΛΟΣ Ο
ΛΑΟΣ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ, ΑΜΦΟΤΕ-
ΡΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΤΟΥΡΚΟΙ.

Τά Ήνωμένα Έθνη έχουν μίαν
ειρηνευτικήν δύναμιν στοθεύου-
σαν εις Κύπρον. Δέν είναι δυ-
νατόν ό ρόλος αύτής της ειρη-
νευτικής δύναμεις νά είναι άπο-
τελεσματικώς υπό συνθήκας στρα-
τιωτικού πραεϊκοπήματος. Τό Συμ-
βούλιον Άσφαλείας πρέπει νά
καλέσθ τό στρατιωτικόν καθε-
στώς της Έλλάδος νά άνακαλέσθ
εκ Κύπρου τούς Έλληνες αξι-
ωματικούς τούς υπηρετούντας εις
την Έθνικήν Φρουράν και νά θέ-
σθ τέρμα εις την εισβολήν εν
τού εις Κύπρον.

Πιστεύω ότι όσα έξέθεσα ενώ-
πιόν σας, ός έδωσα μίαν εικό-
να της καταστάσεως. Δέν έχω
άμφιβολίαν ότι μία κατάλληλος ά-
πόφασις του Συμβουλίου Άσφα-
λείας θα θέσθ τέρμα εις την εισ-
βολήν και θα άποκαταστήσθ την
ποροδρασθείσαν άνεξαρτησίαν της
Κύπρου και τά δημοκρατικά δι-
καίωματα του λαού της Κύπρου.

ΕΚΤΟΞΕΙΣ
ή να συ-
νημα.
τα μέλη
κείας να
να θε-
αλον κα-
συργηθη
των 'Α-
λίων 'Α-
η όλους
την δια-
συνταγ-
τό δη-
λαού
σταθούν

Ε
ΛΟΞΕΙ
ΠΡΟΝ
ΤΕΡΙ-
ΕΛΛΗ-
ΤΟΥΡ-
ΗΡΕΑ-
ΡΑΞΙ-
ΙΚΗΣ
ΣΒΟ-
ΙΕΙΩΝ
Σ Ο
ΦΟΤΕ-
ΚΟΙ.

μιαν
μυσου-
σι δυ-
είρη-
άπο-
στρα
Συρι
ει να
καθε-
αυτή
όξω-
εξω
α-
αφο-
εισ-
την
της
δι-
ου.

ενώ-
εϊκό-
εχω
α-
αφο-
εισ-
την
της
δι-
ου.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΤΕΧΝΑΙ

ΕΛΛΑΔΙΤΕΣ, ΓΙΑΤΙ;

Δονούσε ή 'Ελλάδα στά νησιά
στίς πόλεις τά χωριά μας
από τά νάτα τά χρυσά
γιά τήν έλευθεριά μας.

Διαδηλώσεις τακτικά
τό βράδυ ή τήν χαρουγή
νά φύγουν όλα τ' 'Αγγλικά
στρατά, μέ μιά κραυγή.

Τήν «'Ενωσι» μέ τό Νησί
ζητούσαν όλοι μ' όγωνία
καί τούς μεθούσε σάν κρασί
του Διγενή ή άνδρεία.

Κι άπότομα, σταμάτησαν
τήν «'Ενωσι» νά ψάλλουν
νομίζεις καί μετόνιωσαν
πιά, οί καρδιές νά πάλλουν.

- Γιατί άδέλφια πάψατε
καί μείναμε μονάχοι;
πώς έτσι μάς ξεγράσατε
στήν έρημιά, σάν βράχοι;

'Η «'Ενωσις» μας μέ έσας
είναι ή κρυφή έλπίδα
κι' άν μέ τά 'ράσα ό «παροάς»
μάς έβαλε άλωσαίδα.

'Εμείς, ποτέ δέν είπαμε
τόν ύστατό μας λόγο
κι' άν στά βουνά κρυφθήκαμε
δέν είναι από φόβο.

Είναι γιατί νομιζουμε
ότι μάς βαρεθήκατε
κι όπι πλέον χαρίζουμε
κι άδέλφια άλλα βρήκατε!

'Ακούσαμε όπi, ό εργάτης
ό ΤΟΥΡΚΟΣ είναι «άδελφός»
τό λέει κάθε Λαοκράτης
καί δέν... τό λέει μοναχός!!

Κι ή ΚΥΠΡΟΣ μας πού σπάζει
από τό άδικο τό αίμα
καί πού μισή στενάζει
στό Τουρκικό τό στέμμα;

28/10/1977 'Εν άποδημεία Μιχάλη 'Ι. Μιχαηλίδης.

βιβλιοπωλείο

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Ίπποκράτους 112 . τηλ. 3634932

Τά βιβλία
που θέλατε πάντοτε
νά αποκτήσετε
και που δέν
τά βρίσκατε
ή στοιχίζαν
μιά όλόκληρη
περιοχή...

ελληνική πρόκλησις

άνδρεα
δενδρινού

ΜΟΛΙΣ
3^η ΕΚΚΛΟΦΗ
ΕΚΔΟΣΙΣ

Πρόλογος
Δημήτρη
Κιτσίκη

Εκδόσεις: Ελευθερή Σκέψις

